

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 26 stycznia 2023 r.

DZP.93.93.2020.PR

Decyzja Nr DZP - 1/2023

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych², po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach (KRS: 0000010314), obejmującego okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach administracyjną karę pieniężną w wysokości **164 292,52 zł** (słownie: sto sześćdziesiąt cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote 52/100), płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 893 ze zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Dz.U. z 2022 r. poz. 2414, dalej również: „Ustawa nowelizująca”.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów³ w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego⁴ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach kosztami niniejszego postępowania w wysokości 63,50 zł (słownie: sześćdziesiąt trzy złote 50/100),
2. zobowiązuje DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

³ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

⁴ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I.	Przebieg postępowania	4
II.	Zastosowanie przepisów ustawy	31
1.	Interes publiczny	31
2.	Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	33
III.	DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	34
IV.	Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę	35
1.	Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem	36
2.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie	36
3.	Świadczenia pieniężne, dla których Strona dokonała korekty księgowej na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej	37
4.	Świadczenia pieniężne wykazane wielokrotnie	37
5.	Świadczenia pieniężne wynikające z faktur korygujących wykazane w Tabeli nr 1 z wartościami ujemnymi	37
6.	Świadczenia pieniężne wynikające z [informacja chroniona].	38
7.	Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych	38
8.	Weryfikacja materiału dowodowego.....	41
9.	Świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę postępowania w okresie lipiec - sierpień - wrzesień 2020 r.	49
10.	Ustalenia dotyczące zakwestionowanych świadczeń pieniężnych.	51
11.	Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.	59
V.	Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary .	62
1.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy .	64
2.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy .	68
3.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy .	70
4.	Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 18 października 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa urzędu z 7 października 2022 r.....	76
5.	Wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej i jej podstawy.....	99
6.	Przesłanka obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy	102
VI.	Koszty postępowania.....	102
VII.	Pouczenie.....	103
VIII.	Wykaz załączników do decyzji.....	105

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu, działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, postanowieniem z 16 grudnia 2020 r., doręczonym 21 grudnia 2020 r., wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach⁵, obejmujące okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania. Postępowanie zostało zarejestrowane pod znakiem DZP.93.93.2020.PR.
- (4) Działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, pismem z 18 grudnia 2020 r. (data doręczenia: 23 grudnia 2020 r.) Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania następujących dokumentów i informacji dotyczących jej działalności, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych, w których Strona była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego:
 - (a) oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy - mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu;

⁵ Dalej także: „Strona postępowania” lub „Strona” lub „DSV Road Sp. z o.o.”.

- (b) dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁶;
- (c) informacji o zestawieniu kont ksiąg rachunkowych, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
- (d) informacji o dokonywanych transakcjach handlowych, w których świadczenie pieniężne stało się wymagalne po 1 stycznia 2020 r., poprzez uzupełnienie tabeli w strukturze stanowiącej załącznik do wezwania (Tabela nr 1) według określonych kryteriów;
- (e) aktualnej wersji plików JPK_VAT z uwzględnieniem korekt dokonanych do dnia wypełnienia tabeli, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, za następujące miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., wrzesień 2020r. w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁷, w formie elektronicznej w formacie .xml;
- (f) plików JPK_WB, dotyczących każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, obejmujących okres od 1 stycznia 2020 r. do 30 września 2020 r. w zakresie obciążeń i uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, w formie elektronicznej w formacie .xml;
- (g) w przypadku korzystania przez Stronę z usług faktoringu, wskazania rodzajów faktoringu, z których korzysta Strona oraz świadczeń pieniężnych, których dotyczy dany rodzaj faktoringu, opisanie mechanizmu w jaki sposób następuje rozliczenie świadczeń pieniężnych za pomocą tej metody rozrachunku, a także przestanie posiadanych umów faktoringowych i informacji o cesjach wierzytelności;
- (h) opisanie - w przypadku występowania - mechanizmu dokonywanych potrąceń wzajemnych wierzytelności, poprzez wskazanie które świadczenia pieniężne zostały spełnione w drodze potrącenia dokonanego na zasadach ustawowych (zgodnie z art. 498 i nast. Kodeksu cywilnego), a które na zasadach umownych;

⁶ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 120), dalej: „ustawa o rachunkowości”.

⁷ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 ze zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”.

(i) przekazania informacji, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. okoliczności, w których Prezes UOKiK odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:

- wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (ust. 6),
- nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nastąpiło na skutek działania siły wyższej (ust. 7),

lub może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:

- zachodzą inne uzasadnione przypadki (ust. 8).

- (5) Za pośrednictwem korespondencji e-mail z 12 stycznia 2021 r. doręczonej na adres zatory@uokik.gov.pl, radca prawny [informacja chroniona], zwrócił się do Prezesa UOKiK z zapytaniem odnośnie formy złożenia wniosku o przedłużenie terminu na przekazanie dokumentacji, załączając do korespondencji e-mail skan otrzymanego wezwania Prezesa Urzędu z 18 grudnia 2020 r. Potrzebę złożenia wniosku argumentuje tym, że „[informacja chroniona]”.
- (6) W odpowiedzi na zapytanie z 12 stycznia 2021 r., za pośrednictwem korespondencji e-mail z 13 stycznia 2021 r., Prezes UOKiK udzielił odpowiedzi radcy prawnemu [informacja chroniona], informując, że wszelką korespondencję w formie pisemnej należy kierować na adres Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa lub przekazać za pomocą środków komunikacji elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (ePUAP).
- (7) Pismem z 14 stycznia 2021 r. (data na piśmie 14 stycznia 2021 r., data złożenia podpisów elektronicznych 15 stycznia 2021 r.) Strona złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie dokumentów oraz informacji objętych wezwaniem z 18 grudnia 2020 r., uzasadniając to szerokim zakresem wezwania, [informacja chroniona].

Jednocześnie Strona zadeklarowała, że „w pierwotnym terminie określonym w Wezwaniu z dnia 18 grudnia 2020 r. przekaze znaczną część wymaganej dokumentacji oraz informacji. Największe niebezpieczeństwo związane z uchybieniem pierwotnemu terminowi dotyczy informacji, które muszą zostać zawarte w Tabeli nr 1”.

- (8) Pismem z 18 stycznia 2021 r. Strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK pełnomocnictwa z 18 stycznia 2021 r. upoważniające Panią [informacja chroniona] oraz radcę prawnego [informacja chroniona] do „*reprezentowania i zastępowania Spółki we wszelkich czynnościach i postępowaniach toczących się przed wszelkimi organami administracji publicznej oraz sądami administracyjnymi, w szczególności do składania wszelkich oświadczeń, wniosków lub innych dokumentów w imieniu Spółki za pośrednictwem elektronicznej skrzynki ePUAP i odbioru w imieniu Spółki drogą elektroniczną wszelkich dokumentów w postępowaniu wszczętym przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z dnia 16 grudnia 2020 r. nr DZP.93.93.2020.PR w sprawie nadmiernych opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Spółkę*”.
- (9) W uzupełnieniu przekazanych pełnomocnictw, pismem z 19 stycznia 2021 r. Strona przekazała potwierdzenia wniesienia opłaty skarbowej od pełnomocnictw.
- (10) Pismem z 19 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie informacji o dokonywanych transakcjach handlowych - zgodnie z wnioskiem Strony - do 31 stycznia 2021 r. W odniesieniu do pozostałych dokumentów i informacji objętych wezwaniem z 18 grudnia 2020 r., uwzględniając deklarację Strony zawartą w piśmie z 14 stycznia 2021 r., Prezes UOKiK nie wyraził zgody na przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi.
- (11) Pismem z 21 stycznia 2021 r. Strona przekazała następujące dokumenty i informacje:
 - (a) oświadczenie DSV ROAD SP. Z O.O. z 30 września 2020 r. w sprawie statusu przedsiębiorcy;
 - (b) dokumentację opisującą przyjęte zasady rachunkowości;
 - (c) zestawienie kont księgi głównej na dzień 30.06.2020 r., 31.07.2020 r., 31.08.2020 r.;
 - (d) zestawienie transakcji na kontach księgi pomocniczej należności i zobowiązań za okres od września 2019 r. do grudnia 2020 r.;
 - (e) zestawienie dokonywanych transakcji handlowych (zobowiązań) w postaci Tabeli nr 1;
 - (f) pliki JPK_VAT za okres od września 2019 r. do września 2020 r.;
 - (g) pliki JPK_WB za okres od stycznia 2020 r. do września 2020 r.;

(h) plik „DSV Road Sp. z o.o._analiza płatności z okresu 07-09.2020”;

(i) umowę przeniesienia własności zorganizowanej części przedsiębiorstwa z 30 czerwca 2020 r.

(12) W treści pisma, w nawiązaniu do przekazanych dokumentów, na wstępie Strona oświadczyła, że „[...] posiada status dużego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu z dnia 17 czerwca 2014 r. (Dz. U. UE. L Nr 187, str. 1, z późn. zm.)”.

W dalszej kolejności Strona postępowania podniosła, że - w jej ocenie - w sprawie występują przesłanki odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary, określone w art. 13v ust. 6 i ust. 8 Ustawy, w których to, zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy „Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem”, natomiast zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy, „w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”.

Strona wskazała, że „w okresie badanym przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie jest znacząco mniejsza niż wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Spółkę. W badanym okresie wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych przez Spółkę po terminie wyniosła [informacja chroniona], natomiast wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Spółkę wyniosła [informacja chroniona]”. Na potwierdzenie powyższego Strona przekazała „szczegółowe wyliczenie” w załączonym do pisma pliku o nazwie „DSV Road Sp. z o.o._analiza płatności z okresu 07-09.2020”. Strona wskazała przy tym, że „pomimo takich dysproporcji, tj. otrzymywania należności od klientów ze znacznym opóźnieniem, Spółka dokładała wszelkich starań, aby terminowo spełniać świadczenia pieniężne na rzecz swoich dostawców”. Dalej Strona wyjaśniła, że „pewne, nieznaczące opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Spółkę wynika z faktu [informacja chroniona]. Z powyższego wynika, że z opóźnieniem większym niż faktu [informacja chroniona] dni jest realizowane przez Spółkę zaledwie niecałe [informacja chroniona] płatności, w tym w przedziale powyżej faktu [informacja chroniona]dni niecałe [informacja chroniona]”.

Podsumowując, Strona wniosła o odstąpienie przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i zadeklarowała „gotowość przedstawienia dalszych dokumentów określonych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, które będą potwierdzać wystąpienie przesłanek opisanych powyżej”.

Wnosząc z kolei o odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, Strona wskazała na okoliczność związaną z zakupem zorganizowanej części przedsiębiorstwa spółki Panalpina Polska Sp. z o.o., co wiązało się z „[informacja chroniona]”.

- (13) Postanowieniem z 12 maja 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy dotyczącej nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. do 16 sierpnia 2021 r.
- (14) Wezwaniem z 23 lipca 2021 r. (data doręczenia: 3 sierpnia 2021 r.) Prezes UOKiK, wystąpił do Strony o:
- (a) przekazanie szczegółowych informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę, wymagalnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., poprzez uzupełnienie tabeli w strukturze stanowiącej załącznik do wezwania (Tabela nr 2), według określonych kryteriów;
 - (b) przekazanie plików JPK_WB, dotyczących każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, obejmujących okres od 1 lipca 2020 r. do 30 września 2020 r. w zakresie uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, w formie elektronicznej w formacie .xml;
 - (c) opisanie - w przypadku występowania - mechanizmu dokonywanych potrąceń w odniesieniu do świadczeń pieniężnych otrzymanych po terminie przez Stronę;
 - (d) przekazanie dodatkowych informacji i dokumentów umożliwiających ocenę czy świadczenia pieniężne, do których spełnienia Strona była zobowiązana, [informacja chroniona] Strona spełniła w terminie czy po terminie zapłaty, w szczególności w zakresie:
 - [informacja chroniona],
 - [informacja chroniona],
 - [informacja chroniona];

- (e) udzielenie informacji czy w stosunku do Strony, w okresie objętym postępowaniem, wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymiar kary, w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, skutkującego nadmiernym opóźnieniem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę.
- (15) Postanowieniem z 11 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy dotyczącej nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. do 16 listopada 2021 r.
- (16) W odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z 23 lipca 2021 r., pismem z 17 sierpnia 2021 r. Strona przekazała następujące dokumenty i informacje:
- (a) zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych oraz otrzymanych po terminie wymagalnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. w formie uzupełnionej Tabeli nr 2 w pliku o nazwie „[informacja chroniona]”;
 - (b) informacje i dokumenty dotyczące świadczeń pieniężnych stanowiących zobowiązania Strony, które Strona spełniła [informacja chroniona];
 - (c) wyjaśnienia dotyczące [informacja chroniona] w odniesieniu do świadczeń pieniężnych stanowiących należności Strony ujętych w Tabeli nr 2:
 - 1. „[informacja chroniona],
 - 2. *rozliczenia z jednostkami powiązаныmi - [informacja chroniona],*
 - 3. *rozliczenia kwot wynikające z pomyłek księgowych - [informacja chroniona]*”.
 - (d) Dodatkowo, Strona postępowania poinformowała w swoim piśmie, iż *„w stosunku do DSV Road Sp. z o.o. w okresie objętym niniejszym postępowaniem nie wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymiar kary w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, skutkującego nadmiernym opóźnieniem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.”*.
- (17) Pismem z 8 września 2021 r., w nawiązaniu do poprzedniej korespondencji, Strona przekazała ponownie Tabelę nr 2, informując o zmienionym formatowaniu danych zawartych w kolumnie nr 10.
- (18) Wezwaniem z 8 listopada 2021 r. (data doręczenia: 16 listopada 2021 r.) Prezes UOKiK wystąpił do Strony o:

- (a) przesłanie potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dowodów zakupu wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli o nazwie „Załącznik 1 - brak JPK_VAT - DSV Road Sp. z o.o.” lub opcjonalnie odpowiednich plików JPK_VAT za miesiące, w których Strona dokonała ewidencji podatkowej przedmiotowych faktur, a które nie zostały zidentyfikowane w przekazanych uprzednio przez Stronę plikach JPK_VAT;
 - (b) udzielenie wyjaśnień dotyczących świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli o nazwie „Załącznik 2 - niezgodność kwot JPK_VAT - DSV Road Sp. z o.o.”, dla których kwota brutto świadczenia pieniężnego wskazana przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 różni się od kwoty brutto wynikającej z danych zawartych w plikach JPK_VAT;
 - (c) weryfikację poprawności przedstawionych danych o przelewach bankowych i przekazanie dokumentów stanowiących dowód spełnienia przez Stronę świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli o nazwie „Załącznik 3 - brak JPK_WB - DSV Road Sp. z o.o.”, np. plików JPK_WB dotyczących innych rachunków bankowych, z których wykonano przelewy, części ksiąg rachunkowych obejmujących zapisy na odpowiednich kontach pomocniczych lub innych dokumentów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych;
 - (d) udzielenie wyjaśnień i przekazanie dokumentów dotyczących spełnienia świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w tabeli o nazwie [informacja chroniona];
 - (e) przekazanie wyjaśnień i dokumentów dotyczących spełnienia świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w tabeli o nazwie [informacja chroniona];
 - (f) [informacja chroniona];
 - (g) udzielenie wyjaśnień ws. braku wskazania w Tabeli nr 1 numeru identyfikacji podatkowej kontrahentów: [informacja chroniona], [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona].
- (19) W dniu 9 listopada 2021 r. Prezes UOKiK dokonał weryfikacji informacji zawartych w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), odnośnie dostawcy Strony postępowania - [informacja chroniona], NIP [informacja chroniona], ustalając, że ww. podmiot jest mikroprzedsiębiorcą.

(20) Postanowieniem z 9 listopada 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy dotyczącej nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. do 16 lutego 2022 r.

(21) W odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z 8 listopada 2021 r. Strona pismem z 23 listopada 2021 r. przekazała następujące dokumenty i informacje:

- plik pn. „Załącznik 1 - brak JPK_VAT - DSV Road Sp. z o.o.” zawierający wyjaśnienia dotyczące dowodów zakupu niezidentyfikowanych w przekazanych plikach JPK_VAT, kopie przedmiotowych dowodów zakupu, a także pliki JPK_VAT za okres od stycznia do lipca 2020 r. obejmujące ewidencję podatkową [informacja chroniona] wraz z wyjaśnieniem, że „[informacja chroniona]”
- plik pn. „Załącznik 2 - niezgodność kwot JPK_VAT - DSV Road Sp. z o.o.” zawierający wyjaśnienia dotyczące rozbieżności między wartością świadczeń pieniężnych w Tabeli nr 1 i w plikach JPK_VAT oraz kopie odpowiednich dowodów zakupu;
- plik pn. „Załącznik 3 - brak JPK_WB - DSV Road Sp. z o.o.” ze zaktualizowanymi danymi w zakresie kwot i opisów transakcji bankowych z JPK_WB, zawierający także dodatkowe opisy w zakresie rozliczeń wewnątrzgrupowych oraz wyciągi z rachunków [informacja chroniona]. Strona wyjaśniła, że „*są to rachunki do* [informacja chroniona]”;
- plik pn. „Załącznik 4 [informacja chroniona]”;
- kopie porozumień w sprawie [informacja chroniona];
- Strona przekazała również plik pn. „[informacja chroniona]” zawierający dokumenty i informacje o [informacja chroniona], informując, że ten sam plik przekazała uprzednio przy piśmie z 17 sierpnia 2021 r. w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z 23 lipca 2021 r.

(22) Wezwaniem z 13 stycznia 2022 r. (data doręczenia: 19 stycznia 2022 r.), Prezes UOKiK wystąpił do Strony o:

- (a) udzielenie wyjaśnień dotyczących terminów zapłaty i dat spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawieranych ze spółkami powiązanymi funkcjonującymi w ramach grupy kapitałowej [informacja chroniona], w kontekście zidentyfikowanych opóźnień w zapłacie;
- (b) przekazanie kopii dowodów zakupu oraz dokumentów potwierdzających zapłatę wskazanych w wezwaniu świadczeń pieniężnych wynikających z trzech dowodów zakupu wystawionych przez kontrahenta [informacja chroniona], NIP [informacja

chroniona], których numery zostały zapisane przez Stronę w Tabeli nr 1 w błędnym formacie danych;

- (c) przekazanie dokumentów stanowiących dowód spełnienia świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli w pliku pn. „Załącznik 2 - Ad 3 - brak JPK_WB - [informacja chroniona]”, a przeniesionych do ksiąg Strony postępowania w wyniku [informacja chroniona];
- (d) przekazanie brakujących dokumentów rozliczeniowych stanowiących dowód spełnienia świadczeń pieniężnych [informacja chroniona], który został przekazany przez Stronę jako załącznik przy piśmie z 17 sierpnia 2021 r. oraz ponownie przy piśmie z 23 listopada 2021 r.;
- (e) przekazanie dokumentów stanowiących dowód spełnienia przez Stronę w całości świadczeń pieniężnych, które w części zostały spełnione [informacja chroniona]”;
- (f) przekazanie dokumentów potwierdzających wartość oraz spełnienie świadczenia pieniężnego wynikającego z dowodu zakupu nr [informacja chroniona] wystawionego przez [informacja chroniona], NIP [informacja chroniona], będącego - zgodnie z oświadczeniem Strony - [informacja chroniona], a określone przez Stronę w załączniku 12 do pisma z 23 listopada 2021 r. jako „[informacja chroniona]”;
- (g) przekazanie wyjaśnień dotyczących świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli w pliku pn. „Załącznik 5 - Ad 7 - niezgodność daty zapłaty - Tab1 a JPK_WB” zawierającej wyszczególnione świadczenia pieniężne, dla których przyporządkowane zostały pozycje z wyciągów bankowych w plikach JPK_WB na podstawie danych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, jednak data zapłaty podana przez Stronę w Tabeli nr 1 różni się od daty dokonania operacji z wyciągów bankowych w plikach JPK_WB;
- (h) weryfikację, przekazanie wyjaśnień oraz dokumentów stanowiących dowód spełnienia przez Stronę w całości świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli w pliku pn. „Załącznik 6 - Ad 8 - niezgodność kwot - Tab1 a JPK_WB”, zawierającej wyszczególnione świadczenia pieniężne, dla których przyporządkowane zostały pozycje z wyciągów bankowych w plikach JPK_WB na podstawie danych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, jednak kwota przelewu bankowego nie odpowiada wartości świadczenia pieniężnego wymagalnego w okresie objętym postępowaniem (lub sumie wartości świadczeń pieniężnych w przypadku przelewu zbiorczego).

- (23) Pismem z 27 stycznia 2022 r. Strona przekazała wymagane w wezwaniu Prezesa UOKiK z 13 stycznia 2022 r. dokumenty oraz wyjaśniła, że w zakresie rozliczeń grupowych „[informacja chroniona]”.

W odniesieniu do przekazanych dokumentów stanowiących dowód spełnienia świadczeń pieniężnych [informacja chroniona] Strona poinformowała, że „[informacja chroniona]”.

W zakresie świadczenia pieniężnego wobec spółki [informacja chroniona] Strona wyjaśniła, że [informacja chroniona].

- (24) Wezwaniem z 10 lutego 2022 r. (data doręczenia: 18 lutego 2022 r.), Prezes Urzędu wystąpił do Strony o:

- (a) przekazanie dokumentów mających stanowić dowód nieotrzymania przez Stronę - do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem (tj. do 30 września 2020 r.) - świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli pn. „Załącznik 1 - Ad 1 - nieotrzymane”;
- (b) wyjaśnienie kwestii przedstawienia świadczeń pieniężnych należnych Stronie od kontrahentów będących podmiotami powiązanymi w ramach grupy kapitałowej jako nieotrzymanych oraz otrzymanych po terminie zapłaty (w tym [informacja chroniona] świadczeń pieniężnych nieotrzymanych na łączną kwotę [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona] świadczeń pieniężnych otrzymanych po terminie na łączną kwotę [informacja chroniona]) - w kontekście wyjaśnień Strony zawartych w piśmie z 27 stycznia 2022 r., a dotyczących braku opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawieranych w ramach grupy kapitałowej;
- (c) przekazanie potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dowodów sprzedaży wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli o nazwie „Załącznik 2 - Ad 2 - brak JPK_VAT”, które to nie zostały zidentyfikowane w przekazanych przez Stronę postępowania plikach JPK_VAT;
- (d) przekazanie dokumentów stanowiących dowód otrzymania przez Stronę świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 3 - Ad 3 - brak JPK_WB”, które nie zostały zidentyfikowane w przekazanych przez Stronę postępowania plikach JPK_WB;
- (e) uzupełnienie numerów identyfikacji podatkowej wskazanych w wezwaniu kontrahentów w celu jednoznacznego powiązania dowodów sprzedaży wyszczególnionych w Tabeli nr 2 z odpowiednimi pozycjami w plikach JPK_VAT i JPK_WB;

- (f) przekazanie dokumentów stanowiących dowód otrzymania świadczeń pieniężnych rozliczonych (w całości lub w części) [informacja chroniona];
 - (g) przekazanie kopii dowodu sprzedaży opisanego przez Stronę w Tabeli nr 2 bez podania jego numeru oraz numeru identyfikacji podatkowej kontrahenta (kontrahent [informacja chroniona], kwota [informacja chroniona], data wystawienia [informacja chroniona]), w celu potwierdzenia istnienia transakcji handlowej oraz wartości świadczenia pieniężnego otrzymanego po terminie;
 - (h) udzielenie wyjaśnień względem świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 5 - Ad 7 - niezgodność kwot JPK_VAT”, dla których kwota brutto świadczenia pieniężnego wskazana przez Stronę postępowania w Tabeli nr 2 różni się od kwoty brutto wynikającej z danych zawartych w plikach JPK_VAT;
 - (i) przekazanie wyjaśnień dotyczących świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 6 - Ad 8 - niezgodność dat zapłaty - Tabela nr 2 a JPK_WB” zawierającej wyszczególnione świadczenia pieniężne, dla których przyporządkowane zostały pozycje z wyciągów bankowych w plikach JPK_WB na podstawie danych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 2, jednak data zapłaty podana przez Stronę w Tabeli nr 2 różni się od daty dokonania operacji z wyciągów bankowych w plikach JPK_WB;
 - (j) weryfikację oraz przekazanie wyjaśnień oraz dokumentów stanowiących dowód spełnienia przez Stronę w całości świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 7 - Ad 9 - niezgodność kwot zapłaty - Tabela nr 1 a JPK_WB”, zawierającej wyszczególnione świadczenia pieniężne, dla których przyporządkowane zostały pozycje z wyciągów bankowych w plikach JPK_WB na podstawie danych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, jednak kwota przelewu bankowego nie odpowiada wartości świadczenia pieniężnego wymagalnego w okresie objętym postępowaniem ([informacja chroniona]).
- (25) Postanowieniem z 11 lutego 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy dotyczącej nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. do 16 maja 2022 r.
- (26) Pismem z 2 marca 2022 r. Strona przekazała wymagane w wezwaniu Prezesa UOKiK z 10 lutego 2022 r. dokumenty, w tym:
- pliki JPK WB za okres 10.2020 - 01.2022,
 - wyciągi bankowe dla potwierdzenia rozliczeń wewnątrzgrupowych,
 - [informacja chroniona],

- wyciągi bankowe [informacja chroniona],
- [informacja chroniona],
- kopie dowodów sprzedaży,
- potwierdzenia zapłaty,
- dokumenty rozliczeniowe z systemu finansowego.

Strona przekazała również pliki odpowiadające plikom załączonym do wezwania Prezesa UOKiK z 10 lutego 2022 r. uzupełnione o dodatkowe wyjaśnienia oraz zaktualizowane informacje w odniesieniu do wyszczególnionych tam świadczeń pieniężnych.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych nieotrzymanych oraz otrzymanych po terminie od kontrahentów będących podmiotami powiązаныmi w ramach grupy kapitałowej, Strona wyjaśniła, że „[informacja chroniona]”.

(27) Wezwaniem z 29 marca 2022 r. (data doręczenia: 12 kwietnia 2022 r.), Prezes Urzędu wystąpił do Strony o:

- przekazanie brakujących dokumentów rozliczeniowych stanowiących dowód spełnienia świadczeń pieniężnych [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- weryfikację oraz przekazanie dokumentów stanowiących dowód spełnienia przez Stronę w całości świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 3 - Ad 3 - niezgodność kwot zapłaty - Tab nr 1 a JPK_WB”, zawierającej wyszczególnione świadczenia pieniężne, dla których przyporządkowane zostały pozycje z wyciągów bankowych w plikach JPK_WB na podstawie danych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, jednak kwota przelewu bankowego nie odpowiada wartości świadczenia pieniężnego wymagalnego w okresie objętym postępowaniem [informacja chroniona];
- przekazanie dokumentów stanowiących dowód otrzymania przez Stronę świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 4 - Ad 4 - potwierdzenie daty zapłaty z Tab nr 2 - brak JPK_WB - rozliczenia po fuzji z Panalpina Polska”;
- przekazanie dokumentów stanowiących dowód otrzymania przez Stronę świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 5 - Ad 5 - potwierdzenie daty zapłaty z Tab nr 2 - brak JPK_WB”;
- przekazanie dokumentów stanowiących dowód otrzymania przez Stronę świadczeń pieniężnych należnych od [informacja chroniona], NIP [informacja chroniona] , w celu potwierdzenia wskazanych przez Stronę w wyjaśnieniach z 10 lutego 2022 r. dat i wartości świadczeń pieniężnych otrzymanych po terminie;

- (g) przekazanie dokumentów stanowiących dowód otrzymania przez Stronę świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w „Załączniku 6 - Ad 7 - potwierdzenie daty rozliczenia wskazanej w wyjaśnieniach”, wobec których w wyjaśnieniach przekazanych przy piśmie z 10 lutego 2022 r. Strona przedstawiła datę jego rozliczenia;
- (h) przekazanie dokumentów stanowiących dowód otrzymania przez Stronę świadczeń pieniężnych, [informacja chroniona], w celu potwierdzenia wskazanych przez Stronę w wyjaśnieniach z 10 lutego 2022 r. dat i wartości świadczeń pieniężnych otrzymanych po terminie.

(28) Pismem z 22 kwietnia 2022 r. Strona przekazała część wymaganych w wezwaniu Prezesa Urzędu z 29 marca 2022 r. dokumentów, w tym:

- wyjaśnienia i dokumenty potwierdzające spełnienie świadczeń pieniężnych [informacja chroniona],
- wyjaśnienia i dokumenty dotyczące świadczeń pieniężnych spełnianych przez Stronę oraz otrzymywanych przez Stronę, odnoszące się do rozbieżności w plikach JPK_WB,
- wyjaśnienia i dokumenty dotyczące świadczeń pieniężnych stanowiących należności Strony od [informacja chroniona], NIP [informacja chroniona] otrzymane [informacja chroniona],
- wyjaśnienia i część dokumentów dotyczące świadczeń pieniężnych stanowiących należności Strony po fuzji z Panalpina Polska Sp. z o.o.

W odniesieniu do pozostałych dowodów otrzymania zapłaty świadczeń pieniężnych stanowiących [informacja chroniona], Strona wyjaśniła, iż: „[informacja chroniona]”.

(29) Pismem z 6 maja 2022 r. Strona przekazała uzupełnione wyjaśnienia i dokumenty dotyczące świadczeń pieniężnych stanowiących należności Strony [informacja chroniona].

(30) Analiza przedstawionych przez Stronę wyjaśnień i dokumentów wymagała dalszego przedłużenia postępowania, które ostatnio wydanym postanowieniem z 12 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu przedłużył do 19 grudnia 2022 r.

(31) Prezes Urzędu w piśmie z 7 października 2022 r. opisał przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione lub spełnione po terminie przez DSV Road Sp. z o.o. w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o treści art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i wskazał, że Strona może ustosunkować się do postawionego zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem

świadczeń pieniężnych oraz zapoznać się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.

- (32) Pismem z 26 października 2022 r. Strona złożyła wniosek o przedłużenie terminu na ustosunkowanie się do materiału dowodowego zebranego w postępowaniu oraz do ustaleń faktycznych i prawnych przedstawionych w piśmie z 7 października 2022 r.
- (33) Pismem z 27 października 2022 r. Prezes Urzędu przedłużył termin na ustosunkowanie się przez Stronę do materiału dowodowego zebranego w postępowaniu oraz do ustaleń faktycznych i prawnych, zgodnie z wnioskiem Strony, do 18 listopada 2022 r.
- (34) W korespondencji e-mail z 10 listopada 2022 r. radca prawny [informacja chroniona] z Kancelarii [informacja chroniona] poinformował, że został ustanowiony pełnomocnikiem Strony w postępowaniu, a także przekazał skan pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej. Jednocześnie zwrócił się do Prezesa Urzędu z prośbą o wyznaczenie terminu zapoznania się z aktami sprawy.
- (35) W odpowiedzi e-mail z 10 listopada 2022 r. Prezes Urzędu poinformował radcę prawnego [informacja chroniona] o konieczności wypełnienia formularza zapotrzebowania na udostępnienie akt sprawy oraz przesłanie go na adres akta@uokik.gov.pl.
- (36) 10 listopada 2022 r. radca prawny [informacja chroniona] złożył wniosek o udostępnienie akt sprawy, przesyłając go na adres zatory@uokik.gov.pl. Wniosek ten został przekazany zgodnie z właściwością na adres akta@uokik.gov.pl.
- (37) Pismem z 18 listopada 2022 r. Strona złożyła - w trybie art. 69 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - wniosek o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego, wskazując jednocześnie, że ograniczenie to odnosi się do nieujawniania w wersji jawnej decyzji Prezesa UOKiK, przekazywanej do informacji publicznej, następujących informacji:
- (a) dokumentów przekazanych przez DSV Road Sp. z o.o., w tym m.in. kopii umów, porozumień, zleceń, dokumentów księgowych i rachunkowych (w tym faktur, rachunków, not, dowodów zakupu, korekt), wyciągów bankowych, dowodów otrzymania świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o., wezwań,
 - (b) zestawień przekazanych przez DSV Road Sp. z o.o., w tym m.in. zestawień kont księgi głównej, zestawień transakcji na kontach księgi pomocniczej, zestawień dokonywanych transakcji handlowych,

- (c) plików przekazanych przez DSV Road Sp. z o.o., w tym m.in. tabel, plików JPK-VAT i JPK-WB, plików analiz płatności,
- (d) danych i informacji oraz wyjaśnień (w tym w postaci dokumentacji rozliczeń z systemu finansowego) zawartych w wyżej wymienionych dokumentach, zestawieniach i plikach, w tym m.in. kwot, dat, danych identyfikujących kontrahentów, walut,
- (e) szacunków Prezesa UOKiK oraz DSV Road Sp. z o.o. odnośnie do świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych przez DSV Road Sp. z o.o. po terminie oraz świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez DSV Road Sp. z o.o. po terminie,
- (f) szacunków DSV Road Sp. z o.o. odnośnie do procentowych wartości świadczeń pieniężnych spełnionych przez DSV Road Sp. z o.o. przed terminem, w terminie oraz po terminie, z uwzględnieniem kryterium długości opóźnienia,
- (g) informacji i dokumentów odnośnie do nabycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa Panalpina Polska sp. z o.o., w tym m.in. umowy nabycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa oraz porozumienia dotyczącego rozliczeń w związku z tym nabyciem,
- (h) informacji odnośnie do działań DSV Road Sp. z o.o. oraz działań kontrahentów [informacja chroniona],
- (i) informacji odnośnie do transakcji [informacja chroniona],
- (j) dokumentacji opisującej zasady rachunkowości obowiązujące w DSV Road Sp. z o.o. oraz informacji odnośnie do tych zasad,
- (k) wyciągów z rachunków posiadanych przez DSV Road Sp. z o.o. w innych spółkach z grupy DSV oraz informacji odnośnie do zawartości tych rachunków,
- (l) informacji i dokumentów odnośnie do rozliczeń DSV Road Sp. z o.o. zarówno z jednostkami powiązаныmi, jak i z innymi podmiotami, w tym m.in. [informacja chroniona], [informacja chroniona],
- (m)[informacja chroniona],
- (n) [informacja chroniona],
- (o) informacji odnośnie do posiadanych przez DSV Road Sp. z o.o. zasobów technicznych,
- (p) informacji odnośnie do uzasadnień wniosków DSV Road Sp. z o.o. w przedmiocie przedłużania niektórych terminów w toku postępowania.

W uzasadnieniu swojego wniosku, Strona wskazała, że informacje te stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, której ujawnienie jest sprzeczne z interesem DSV Road Sp. z o.o. oraz mogłyby narazić ją na szkodę. Materiały zawierające te informacje nie są publicznie

dostępne (DSV Road Sp. z o.o. zapewnia ich poufność), nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji i nie są łatwo dostępne dla takich osób, ani też nie istnieje obowiązek ich udostępnienia. Ponadto zawierają one informacje organizacyjne i handlowe przedsiębiorstwa i posiadają określoną wartość gospodarczą dla DSV Road Sp. z o.o. oraz grupy, do której spółka należy. Tym samym - w ocenie Strony - informacje te spełniają kryteria tajemnicy przedsiębiorstwa określone w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

(38) Następnie, pismem z 18 listopada 2022 r. Strona przedstawiła stanowisko dotyczące zebranego w sprawie materiału dowodowego i szczegółowego zarzutu przedstawionego w piśmie Prezesa UOKiK z 7 października 2022 r.

- W punkcie II pisma, dotyczącym przebiegu postępowania, Strona „[...] podnosi istotną [...] okoliczność kilkukrotnego przedłużania postępowania. Spółka zdaje sobie sprawę z konieczności zbadania dużej liczby materiałów oraz z faktu, że wynikający z art. 13r ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych termin zakończenia postępowania (pięć miesięcy od jego wszczęcia) jest terminem instrukcyjnym. Jednakże Spółka czuje się w obowiązku nadmienić, że [informacja chroniona], a także wywoływało stan niepewności co do dalszego biegu sprawy i możliwego rozstrzygnięcia. Zdaniem Spółki wielokrotne przedłużanie postępowania może zostać ocenione jako niespójne z zasadą sformułowaną w art. 12 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych), która nakłada na organ obowiązek działania w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. O ile Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania innego sposobu postępowania w podobnych sprawach, konieczne jest wskazanie, że termin ustawowy zakończenia sprawy w istocie nigdy, względnie niezwykle rzadko, może być dochowany, co nie pozostaje bez wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorców i ich zdolność do wykonywania zadań w ramach prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. [...] Ponadto, o czym będzie jeszcze mowa, Spółka wskazuje na niewspółmierność okresu, w jakim Prezes UOKiK prowadził sprawę, z okresem, jaki przysługiwał Spółce na przygotowanie niniejszego stanowiska, uwzględniając przedłużenie terminu, o którym mowa w punkcie (2) niniejszego pisma, będące następstwem wniosku Spółki”.
- W punkcie III pisma, dotyczącym niewykazania przez Prezesa UOKiK interesu publicznego, a dokładniej sytuacji, w której „[...] Prezes UOKiK nie konkretyzuje [...] swojego stanowiska w odniesieniu do niniejszej sprawy ani też nie prowadzi

precyzyjniejszego wyводу co do występowania w niej interesu publicznego”. Strona podnosi, że przytoczone w Zawiadomieniu z 7 października 2022 r. przez Prezesa UOKiK rozważania dotyczące naruszonego przez DSV Road Sp. z o.o. interesu publicznego są „[...] jakkolwiek trafne w warstwie teoretycznej, nie wydają się w jakikolwiek sposób przeniesione na grunt niniejszej sprawy. Stwierdzenie, że „nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem (tu: interesu publicznego), ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki” jest jedynie nieudowodnioną tezą, ponieważ Prezes UOKiK nie przeprowadził żadnego badania tego zjawiska, a w każdym razie nie przywołuje jego wyników w zawiadomieniu, ograniczając się do wyrażenia własnej opinii o „niewątpliwości zagrożenia” i „negatywnym wpływie na rozwój gospodarki”.

[...]

„Jeszcze wyraźniej widać brak stosownego uzasadnienia tez Prezesa UOKiK wówczas, gdy przywołuje „efekt domina” czy „konsekwentne doświadczanie negatywnych skutków”. Nie wiadomo skąd Prezes UOKiK czerpie tego rodzaju obserwacje, ponieważ nie przytoczył ich źródeł. Przeciwnie - odnosząc się do opisywanego przezeń działania uczestników rynku stwierdza, że działanie to „zazwyczaj wywołuje niekorzystane skutki na rynku” [...] Zastosowanie tego rodzaju generalizacji nie służy potwierdzeniu, że w sprawie w istocie zagrożony jest interes publiczny, zwłaszcza, że w dalszej części wyводу mowa jest o skutkach niewykazanych w postępowaniu dowodowym w tej sprawie ani niepotwierdzonych choćby w materiałach dostępnych publicznie (jeśli takie istnieją), mianowicie „ograniczeniach inwestycji czy redukcji zatrudnienia”. Te same potencjalne skutki przytacza się także w komentarzu do ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (na kanwie decyzji Prezesa UOKiK z dnia 1 lutego 2021 r., (DZP-1/2021)), jednocześnie podnosząc, że „chodzi tu jednak zawsze o skutki dla szerszego kręgu, a nie poszczególnych wierzycieli transakcji handlowych”. Jak podniesiono powyżej, Prezes UOKiK nie wykazał, że w niniejszej sprawie chodzi o taki właśnie szerszy krąg oraz o konkretne skutki, jakich doświadczają jego uczestnicy”.

[...]

„Reasumując powyższe uwagi, Spółka stoi na stanowisku, że Prezes UOKiK zaniechał wykazania interesu publicznego w prowadzeniu niniejszej sprawy i tym samym podał w wątpliwość swoją legitymację do jej rozstrzygnięcia na podstawie przepisów przywołanych w punkcie (43) zawiadomienia”.

- W punkcie IV pisma, dotyczącym ustaleń faktycznych i prawnych dokonanych przez Prezesa UOKiK, w podpunkcie 1, Strona podnosi kwestie ilości materiału dowodowego oraz czasu prowadzenia postępowania, a także terminu na zajęcie stanowiska.

„Spółka raz jeszcze podnosi okoliczność ogromnej ilości danych i informacji, których Prezes UOKiK zażądał w toku kilkakrotnie przedłużanego postępowania. Zwraca uwagę fakt, że zawiadomienie, w którym przytoczono m.in. dane przekazane przez Spółkę i poddane opracowaniu (poprzez zamieszczenie w szeregu tabel z wykazaniem szczegółowych informacji, takich jak m.in. daty, kwoty i terminy), liczy 1435 stron, a pierwotnie wyznaczony przez Prezesa UOKiK termin do zajęcia przez Spółkę stanowiska wynosił jedynie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. Zarówno ilość tych informacji jak i fakt przetworzenia ich przez Prezesa UOKiK nie pozwala Spółce odnieść się do wszystkich linii każdej z tabel zawartych w zawiadomieniu celem weryfikacji poprawności zawartych w nich danych bądź wyciągniętych z nich wniosków. [...] Spółka stoi na stanowisku, że niewspółmierność czasu, jaki przeprowadzeniu postępowania poświęcił Prezes UOKiK, wobec terminu, w jakim Spółka mogła odnieść się do zebranego w sprawie materiału dowodowego, stanowi na obecnym etapie istotną przeszkodę do zajęcia precyzyjnego stanowiska w kwestii dowodów ujętych w zawiadomieniu.”

[...]

„W praktyce, wobec skali przedstawionych w zawiadomieniu danych i informacji, zastosowania przez Prezesa UOKiK własnych narzędzi do ich opracowania oraz ogółem krótkiego terminu do zajęcia stanowiska, uprawnienie Spółki wynikające z 10 § 1 Kodeksu postępowanie administracyjnego w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, są nieegzekwowalne i jako takie pozostają jedynie w sferze teoretycznej. Tymczasem zgodnie ze stanowiskiem doktryny wyrażonym na gruncie art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego „realizacja obowiązku wskazanego w art. 81 KPA następuje wtedy, gdy strona miała faktycznie możliwość ustosunkowania się do przeprowadzonego dowodu. Nie chodzi tu jedynie o fizyczną obecność, ale o realną możliwość zrozumienia oraz zajęcia stanowiska dotyczącego danego dowodu”. W niniejszej sprawie Spółka owej realnej możliwości została pozbawiona”.

[...]

„W świetle powyższego należy zastrzec, że nie da się wykluczyć, iż przeprowadzenie przez Spółkę dokładnej analizy danych i informacji zawartych w zawiadomieniu

(w warunkach dysponowania przez Spółkę odpowiednim czasem i stosownym oprzyrządowaniem) umożliwiłoby weryfikację ustaleń Prezesa UOKiK w zakresie kwot podanych w punkcie (161) zawiadomienia. To z kolei mogłoby doprowadzić do stwierdzenia istnienia podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej w trybie art. 13v ust. 6 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.”

- W punkcie IV.2. pisma, dotyczącym ustaleń faktycznych i prawnych dokonanych przez Prezesa UOKiK, Strona podnosi kwestie pominięcia istotnych okoliczności w sprawie.

„Zebrany w sprawie materiał był, zdaniem Prezesa UOKiK, wystarczający do przedstawienia Spółce zawiadomienia. Jednak wykonana przez Prezesa UOKiK analiza tego materiału prowadząca do wyżej przywołanego wniosku budzi, zdaniem Spółki, wątpliwości. Mają one charakter zarówno indywidualny (dotyczący Spółki i specyfiki prowadzonej przez nią działalności), jak i ogólny (odnoszący się do funkcjonowania przedsiębiorców w szeroko rozumianym obrocie gospodarczym).

W odniesieniu do pierwszej ze wskazanych powyżej sfer Spółka nadmienia, że w piśmie z dnia 20 stycznia 2021 r. wyjaśniła zasady [informacja chroniona].

Do pisma z dnia 20 stycznia 2021 r. Spółka dołączyła opis stosowanych w tym zakresie procedur. Prezes UOKiK nie odniósł się w sposób wyczerpujący do tych wyjaśnień oraz do przekazanego materiału, w szczególności nie uwzględnił specyfiki organizacji pracy służb finansowo-księgowych Spółki jako okoliczności wpływającej na ocenę jej funkcjonowania.

Kolejną okolicznością dotyczącą Spółki była kwestia [informacja chroniona]. W tej materii Spółka składała szereg wyjaśnień i przekazała stosowną dokumentację w pismach z dnia 20 stycznia 2021 r., z dnia 23 listopada 2021 r., z dnia 27 stycznia 2022 r., z dnia 2 marca 2022 r., z dnia 22 kwietnia 2022 r. i z dnia 6 maja 2022 r. W przekonaniu Spółki zdarzenia gospodarcze odnoszące się do tej transakcji nie zostały w sposób prawidłowy zinterpretowane przez Prezesa UOKiK, a ich skutków nie uwzględniono jako spełniających kryteria uzasadnionego przypadku (pkt (178) zawiadomienia).

Także fakt rozliczeń Spółki z przedsiębiorcami z jej grupy nie został przez Prezesa UOKiK wzięty pod uwagę w sposób, w jaki, zdaniem Spółki, powinien zostać uwzględniony. Spółka wskazywała na specyfikę funkcjonowania grupy w pismach z dnia 27 stycznia 2022 r. i z dnia 2 marca 2022 r. oraz na rolę spółki [informacja

chroniona]. Jednakże, mimo precyzyjnych wyjaśnień Spółki, Prezes UOKiK uznał za uzasadnione zakwestionowanie [informacja chroniona] świadczeń pieniężnych na rzecz podmiotów z grupy, twierdząc, że zostały spełnione nieterminowo lub w ogóle nie zostały spełnione. Jednocześnie Prezes UOKiK pominął wyjaśnienia Spółki, która wskazywała na [informacja chroniona]”.

[...]

„Inną charakterystyczną dla szeroko rozumianych operacji gospodarczych okolicznością jest rezygnacja z [informacja chroniona], która w opinii Spółki jest praktyką generalnie stosowaną i zasługującą na uwzględnienie. Polega ona na tym [informacja chroniona]. Celem takiego podejścia jest utrzymanie dobrych relacji z partnerami gospodarczymi. [informacja chroniona].

Zdaniem Spółki ma to znaczenie dla oceny całokształtu badanych przez Prezesa UOKiK zdarzeń.

Spółka stoi na stanowisku, że uwzględnienie wyżej opisanych okoliczności (wraz z szeregiem innych, o których mowa w Części V.3 niniejszego pisma) pozwoliłoby na zastosowanie przez Prezesa UOKiK przepisu art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. podjęcie rozstrzygnięcia o odstąpieniu od wymierzenia Spółce administracyjnej kary pieniężnej”.

- W punkcie IV.3. pisma, dotyczącym nieprawidłowej kwalifikacji transakcji handlowych realizowanych z [informacja chroniona].

Wobec tego, a także biorąc pod uwagę zgłaszane przez piśmiennictwo podstawy do podważania racjonalności i surowości dotychczasowego podejścia, można oczekiwać, że Prezes UOKiK, w myśl zasady wyrażonej w art. 7a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (rozstrzyganie wątpliwości co do treści normy prawej, w tym wypadku przywoływanego przez Prezesa UOKiK art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, na korzyść strony) zmodyfikuje je i dokona wykładni przepisu w taki sposób, aby urzeczywistnić uprawnienie Spółki (jako strony postępowania) do skorzystania z dobrodziejstwa zasady „in dubio pro libertate”. Analiza transakcji przywołanych w tabeli Z.7. zawiadomienia z uwzględnieniem powyższego wymogu interpretacyjnego mogłaby doprowadzić do wniosku, że wymienione w niej płatności nie zostały zrealizowane po terminie”.

- W punkcie IV.4. pisma, w zakresie nieprawidłowej kwalifikacji jednego ze świadczeń jako spełnionego po terminie z naruszeniem art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, „Spółka kwestionuje ustalenia poczynione przez Prezesa UOKiK i opisane w punktach (69), (112), (144) na str. 797 i (146) na str. 797 zawiadomienia w przedmiocie naruszenia przez Spółkę normy wynikającej z art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych i kwalifikację tego świadczenia jako naruszającego wspomniany przepis. Spółka wskazuje na rozbieżności między danymi zawartymi w pliku JPK-VAT przywołanym przez Prezesa UOKiK, a datą faktycznego wpływu faktury, którą podała Spółka. W sytuacji, w której istnieją niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, winny być one rozstrzygnięte na korzyść Spółki przez wzgląd na art. 81a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. W odniesieniu do stawianego Spółce zarzutu naruszenia przepisu art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych konieczne jest zatem odwołanie się do informacji podanych przez Spółkę i przemawiających na jej korzyść. Zdaniem Spółki Prezes UOKiK nie miał podstaw do pominięcia tych informacji i poprzestania na stwierdzeniu, że „oparł swoje ustalenia o dane wynikające z dokumentu jakim jest ewidencja podatkowa JPK_VAT bez stosownego zbadania przyczyn rozbieżności, które pozwoliłyby na usunięcie wątpliwości co do stanu faktycznego. Wątpliwość ta w żadnym razie nie powinna pociągać za sobą skutków niekorzystnych dla Spółki”.
- W punkcie V pisma, wobec okoliczności przemawiających za odstąpieniem od wymierzenia Stronie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, „spółka stoi na stanowisku, że w sprawie istnieją okoliczności pozwalające Prezesowi UOKiK na odstąpienie od wymierzenia Spółce administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Spółka wielokrotnie w toku postępowania zwracała się do Prezesa UOKiK o zastosowanie tego przepisu. Na poparcie swojego wniosku Spółka przytoczyła w piśmie z 20 stycznia 2021 r. kalkulacje, z których wynikało, że suma należności nieotrzymanych przez Spółkę lub otrzymanych po terminie przewyższa sumę zobowiązań pieniężnych nieuregulowanych przez Spółkę lub uregulowanych po terminie. Ponadto w niniejszym piśmie Spółka przywołała okoliczności, których uwzględnienie mogłoby stanowić dodatkowe uzasadnienie zgłoszonych wcześniej wniosków. Należy wskazać na punkty (18), (22), (23) i (29) niniejszego pisma, w których Spółka podnosi, że (kolejno):

- a) przeprowadzenie przez Spółkę dokładnej analizy danych i informacji zawartych w zawiadomieniu (w warunkach dysponowania przez Spółkę odpowiednim czasem i oprzyrządowaniem) mogłoby doprowadzić do weryfikacji ustaleń Prezesa UOKiK w zakresie kwot podanych w punkcie (161) zawiadomienia i wykazać przewagę wartości należności nad zobowiązaniami,
 - b) Prezes UOKiK niezasadnie zakwestionował [informacja chroniona] świadczeń wewnątrzgrupowych jako świadczenia spełnione przez Spółkę po terminie,
 - c) Prezes UOKiK niezasadnie uznał, że data wykazana w zestawieniach jako data wpływu faktury, była w istocie tożsama z datą, w której Spółka faktycznie otrzymała fakturę,
 - d) Prezes UOKiK zbyt surowo potraktował realizację świadczeń z [informacja chroniona].
- W punkcie VI.1. pisma Strona porusza kwestie pojęcia „uznania administracyjnego” w kontekście wydania przez Prezesa UOKiK decyzji uznaniowej.

Na wstępie Strona odnosi się do „[...] do wywodów Prezesa UOKiK zawartych w punktach (170) - (172) zawiadomienia. Prezes UOKiK prezentuje w nich interpretację pojęcia „uznania administracyjnego” oraz przywołuje przykłady, które w swojej opinii uznaje za przejaw uzasadnionych przypadków, w jakich ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych umożliwia uznaniowe odstępianie od ukarania.

Nie sposób nie zgodzić się z Prezesem UOKiK, kiedy stwierdza w punkcie (170) zawiadomienia: „to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności, będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej”. Także w dotychczasowej praktyce decyzyjnej Prezes UOKiK zajmował stanowisko, że „w wypadku stwierdzenia istnienia przesłonek, o których mowa w konkretnym przepisie prawa materialnego organ (...) ma uprawnienie, a nie obowiązek podjąć swobodnie wybrane przez siebie orzeczenie. Wybór tego rozstrzygnięcia jest wyłączną prerogatywą organu” W tym zakresie stanowisko Prezesa UOKiK nie budzi wątpliwości, zarówno w świetle orzecznictwa sądowego, jak i doktryny procesowego prawa administracyjnego.

W niniejszej sprawie nie chodzi jednak o to, czy decyzję od odstąpieniu od wymierzenia kary wymusza na Prezesie UOKiK norma prawna (ponieważ jasne jest, że nie wymusza), tylko o to, czy w ramach swobodnego uznania administracyjnego

zechce on podjąć trud wszechstronnej analizy okoliczności, które uzasadniałyby taką decyzję, czy też poprzestanie na przyjęciu dotychczasowej postawy, wedle której dysponowanie taką swobodą zwalnia go de facto z konieczności dogłębnego rozważania podnoszonych przez strony (w tym Spółkę w niniejszej sprawie) argumentów bądź kwalifikowania ich jako niespełniających przyjętych przezeń kryteriów pojęcia „uzasadnionych przypadków”.

Tymczasem ów trud wydaje się elementem obligatoryjnym rozstrzygnięcia przez organ administracji, czy dana sytuacja nadaje się do zastosowania decyzji uznaniowej. Przede wszystkim z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika, że „ocena, czy przy podejmowaniu decyzji (...) doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego, wymaga ustalenia właściwych proporcji pomiędzy kryterium interesu społecznego, a słusznym interesem strony. Nie wynika to z prostego odczytania treści art. 7 k.p.a. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygnięcia kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony”. Ponadto „przy rozstrzygnięciu sprawy decyzją opartą na uznaniu administracyjnym za udzieleniem ochrony interesowi społecznemu muszą przemawiać istotne przesłanki wykluczające przyznanie tej ochrony stronie postępowania”. Również Sąd Najwyższy stwierdził, że „w państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym. Oznacza to, że w każdym przypadku działający organ ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny (publiczny) chodzi i udowodnić, iż jest on na tyle ważny i znaczący, że bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywateli”.

[...]

„Przytoczone powyżej stanowiska sądów jednoznacznie wskazują na konieczność udowodnienia przez organ, że interes jednostki stoi w okolicznościach danej sprawy niżej, niż interes publiczny. Niezależnie od podniesionych przez Spółkę wątpliwości co do prawidłowego uzasadnienia istnienia interesu publicznego w niniejszej sprawie (vide Część III niniejszego pisma), wydaje się uzasadnionym oczekiwanie, aby Prezes UOKiK w pierwszej kolejności rozważył podjęcie decyzji o nienakładaniu kary na Spółkę, zaś w razie zajęcia odmiennego stanowiska, dokonał stosownej analizy i obalił domniemanie udowodniając przewagę interesu publicznego (na tyle ważnego i znaczącego, aby bezwzględnie ograniczyć uprawnienie strony postępowania) nad indywidualnym interesem Spółki”.

- W punkcie VI.2. pisma Strona dokonuje oceny wykładni Prezesa UOKiK w zakresie pojęcia „uzasadnionego przypadku”, podnosząc, iż:

„W swoich dotychczasowych rozstrzygnięciach na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w których doszło do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UOKiK zajmował niemal jednakowe stanowisko (co nie powinno być utożsamiane ze stanowiskiem jednolitym, ponieważ jednolitość nie oznacza literalnej tożsamości treści stosownych fragmentów uzasadnień decyzji), odmawiając stronom zastosowania art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zazwyczaj Prezes UOKiK odnosił się do poszczególnych argumentów oraz wniosków stron, jednak ze względu na to, że w wielu przypadkach strony zastrzegały poufność przekazywanych informacji, trudno dokonać analizy konkretnych uzasadnień, na jakie się powoływały. Z tych jednak, które zostały ujawnione lub omówione (poza podnoszonymi przez niektóre strony przyczynami odstąpienia od ukarania, które w swej istocie odnosiły się do innych podstaw prawnych, mianowicie art. 13 v ust. 6 lub ust. 7), wynika, że Prezes UOKiK nie uznał za uzasadniony przypadek, przykładowo, następujących okoliczności:

- a) nieznacznej liczby wierzycieli, którzy nie otrzymali zapłaty na czas,*
- b) zmian organizacyjnych dotyczących przedsiębiorcy,*
- c) konieczności dostosowania działalności do wymogów nowych regulacji (z uwzględnieniem vacatio legis),*
- d) niespójności pomiędzy datami faktur a datami, w których faktury zostały doręczone stronie,*
- e) specyfiki branży (chodzi o branżę transportową, a więc właściwą dla Spółki, co jest dla niej szczególnie istotne).*

Z kolei Prezes UOKiK wskazywał, także przykładowo, że o uzasadniony przypadek, w którym możliwe byłoby odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, może chodzić wówczas, gdy:

- a) nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami,*
- b) nałożenie kary byłoby sprzeczne z celami ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,*
- c) słuszny interes strony w odstąpieniu od wymierzenia kary przeważa nad interesem społecznym w nałożeniu kary (argument a contrario),*

- d) wymierzenie kary niosłoby ryzyko wyeliminowania podmiotu z obrotu gospodarczego lub w sposób istotny wpłynęłoby na jego sytuację finansową, co doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów,
- e) stopień naruszenia prawa jest znikomy (tzn. skutki naruszenia dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych), jednocześnie wskazując, że „katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest więc otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej spraw.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK odwołał się do przykładowego katalogu uzasadnionych przypadków wypracowanego na gruncie własnych decyzji i w punktach (171) i (172) zawiadomienia wskazał, że takimi przypadkami może w jego ocenie być stwierdzenie, iż nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami lub celami ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów, względnie słuszny interes strony (w zaniechaniu nałożenia kary) przeważałby nad interesem publicznym (w nałożeniu kary).

Jednocześnie Prezes UOKiK nie uwzględnił składanych w toku postępowania wniosków Spółki, aby jako uzasadnione przypadki pozwalające na podjęcie rozstrzygnięcia o zaniechaniu nałożenia kary uznać skutki [informacja chroniona].

Argumentacja Prezesa UOKiK ograniczyła się do uznania, że okoliczności te „nie są zdarzeniem nadzwyczajnym, którego Strona nie mogła przewidzieć przed dokonaniem [informacja chroniona], lecz jej normalnym następstwem i mieści się w zakresie ryzyka podejmowanego w trakcie prowadzonej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę” (pkt (178) zawiadomienia). Na marginesie Spółka wskazuje, że pojęcie „zdarzenia nadzwyczajnego” nieprzewidywalnego dla Spółki, jakim posługuje się Prezes UOKiK, zarezerwowane jest co do zasady dla siły wyższej, a więc podstawy odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przewidzianej w art. 13 v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, której jednak Spółka nie podnosiła jako uzasadnienia dla tego odstąpienia.

Jakkolwiek stanowisko Prezesa UOKiK pozostaje zgodne z dotychczasowymi rozstrzygnięciami, przynajmniej w sensie czysto werbalnym, trudno przejść do

porządku nad tym, że Prezes UOKiK abstrahuje od praktyki gospodarczej, jednocześnie podnosząc, że Spółka mogła odpowiednio przygotować się do funkcjonowania w nowej sytuacji (tj. [informacja chroniona]).

Spółka wyjaśniała w swoich pismach jakie skutki dla terminowego realizowania zobowiązań płatniczych miało [informacja chroniona] ”.

- W punkcie VI.3. pisma Strona ponawia wnioski o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, wskazując, że „[...] za takim rozstrzygnięciem przemawiają następujące okoliczności, które winny być oceniane łącznie:

- a) [informacja chroniona],
- b) brak wymogu dostarczania przez krajowych kontrahentów Spółki faktur w wersji elektronicznej, [informacja chroniona],
- c) specyfika branży transportowej, w której działa Spółka,
- d) charakterystyka prowadzenia działalności gospodarczej, z uwzględnieniem [informacja chroniona],
- e) [informacja chroniona],
- f) stosunkowo niewielkie opóźnienia w regulowaniu zobowiązań płatniczych [informacja chroniona],
- g) brak naruszenia art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, a tym samym brak naruszenia interesów mikro przedsiębiorców pozostających pod szczególną ochroną tej regulacji,
- h) zachowanie Spółki wobec kontrahentów, [informacja chroniona],
- i) przewaga słusznego interesu Spółki nad interesem społecznym w kontekście istotnego wpływu, jaki nałożenie kary może wywrzeć na innych uczestników rynku, w tym konsumentów”.

(39) Postanowieniem z 2 grudnia 2022 r., na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, po rozpatrzeniu wniosku Strony z 18 listopada 2022 r. o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego, Prezes Urzędu odmówił uwzględnienia wniosku, wskazując, iż Strona wnosi o to ograniczenie w sytuacji, w której - co do zasady - jakiegokolwiek inne podmioty (poza organami państwa prowadzącymi postępowanie w danej instancji) nie mają podstaw

prawnych do zapoznania się z zebrany materiał dowodowy. Jednocześnie, wobec wniosku Strony o zachowanie poufności wobec określonych informacji oraz dokumentów, przekazywanych w trakcie prowadzonego postępowania, stanowiących bądź zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa, Prezes Urzędu wskazał, że ww. informacje i dokumenty - wyraźnie określone przez Stronę jako tajemnica przedsiębiorstwa, nie zostaną ujawnione w wersji jawnej decyzji, przekazywanej do informacji publicznej.

- (40) Postanowieniem z 16 grudnia 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy dotyczącej nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez DSV Road Sp. z o.o. do 19 lutego 2023 r.

II. Zastosowanie przepisów ustawy

1. Interes publiczny

- (41) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.
- (42) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki.

- (43) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną postępowania, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., ale również innych, które ze względu na efekt domina mogą doświadczać negatywnych skutków tych opóźnień w płatnościach. Takie działanie zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.
- (44) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (45) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: *„(...) Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”*.
- (46) Podobnie Sąd Najwyższy w treści orzeczenia z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98 stwierdził, iż ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest służenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych

zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

2. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (47) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (48) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych⁸.
- (49) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;
 - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (50) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.

⁸ Dz. U. z 2019 r. poz. 1649.

(51) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:

- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
- nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego;
- zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
- nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy.

III. DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

(52) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są podmioty wymienione w art. 2 Ustawy niebędące podmiotami publicznymi, który w punkcie 1 stanowi, iż przepisy Ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁹.

(53) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.

(54) DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000010314 (REGON: 001389201, NIP: 1130017933). Strona postępowania prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności DSV Road Sp. z o.o., zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, jest transport drogowy towarów. Kapitał zakładowy DSV Road Sp. z o.o. należy w całości do podmiotów prywatnych. Do dnia wydania niniejszej decyzji dane te nie uległy zmianie.

Dowód: Odpis z KRS z 14 grudnia 2020 r., [k. 1-4 (tom I)].

Dowód: Odpis z KRS z 13 stycznia 2023 r., [k. 4414-4427 (tom XVIII)].

⁹ Tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 162 ze zm.

(55) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadząca działalność gospodarczą związaną z transportem drogowym towarów mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1 i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu ustalającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(56) Prezes Urzędu ustalił, że DSV Road Sp. z o.o. nie jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą ani średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹⁰, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonych przez nią oświadczeniach, uznając je za wiarygodne.

Dowód: Oświadczenie Strony z 30 września 2020 r., [k. 38 (tom I)].

(57) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy DSV Road Sp. z o.o. należy w całości do podmiotów prywatnych, Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.

Dowód: Odpis z KRS z 14 grudnia 2020 r., [k. 1-4 (tom I)].

Dowód: Odpis z KRS z 13 stycznia 2023 r., [k. 4414-4427 (tom XVIII)].

(58) Mając na uwadze powyższe DSV Road Sp. z o.o. może być adresatem decyzji, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy.

IV. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

(59) Prezes Urzędu poddał analizie informacje i dowody dotyczące wszystkich świadczeń pieniężnych wyszczególnionych przez Stronę postępowania w uzupełnionej Tabeli nr 1 przekazanej przez Stronę w pliku o nazwie „[informacja chroniona]”, załączonym do pisma Strony z 21 stycznia 2021 r. (dalej: „Tabela nr 1”), w celu wyłączenia od rozstrzygania świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem przedmiotowym lub podmiotowym Ustawy lub okresem objętym postępowaniem, a w odniesieniu do pozostałych świadczeń pieniężnych ustalił terminowość ich spełnienia.

¹⁰ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014.

- (60) Zawarte w Tabeli nr 1 informacje, uzupełnione w toku postępowania wyjaśnieniami Strony oraz przedłożonymi dokumentami stanowiły punkt wyjścia dla zakresienia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy gromadzonego materiału dowodowego.
- (61) Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie świadczenia pieniężne ujęte w Tabeli nr 1 były objęte zakresem podmiotowym Ustawy, czyli wynikały z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, [informacja chroniona].

1. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem

- (62) Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia te świadczenia pieniężne, które nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. W tym zakresie, Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygnięcia, świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:
- a) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lipca 2020 r. - wyszczególnione w Tabeli W.Z.1. stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji;
 - b) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te których termin zapłaty przypadał 30 września 2020 r. lub później - wyszczególnione w Tabeli W.Z.2. stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie

- (63) Na poczet ustalenia czy Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że zapłata tych świadczeń nastąpiła przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.Z.3. stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszej decyzji.
- (64) W przypadku, w którym termin zapłaty przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach - stosownie do art. 115 Kodeksu cywilnego¹¹ - że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą. Zatem w przypadku świadczeń pieniężnych, których umowy termin zapłaty przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę a Strona

¹¹ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2022, poz. 1360 ze zm.); dalej: „Kodeks cywilny” lub „k.c.”.

spełniła to świadczenie w następnym dniu, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą, Prezes Urzędu uznał te świadczenia pieniężne za spełnione w terminie.

3. Świadczenia pieniężne, dla których Strona dokonała korekty księgowej na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej

(65) Na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia w toku postępowania świadczenie pieniężne wynikające z transakcji handlowej udokumentowanej fakturą VAT, dla której Strona dokonała korekty księgowej na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej (storno techniczne). Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2). W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i podstawę do wystawienia faktury VAT). Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.Z.4. stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszej decyzji.

4. Świadczenia pieniężne wykazane wielokrotnie

(66) Prezes Urzędu wyłączył także od rozstrzygnięcia w toku postępowania świadczenia pieniężne wykazane w Tabeli nr 1 wielokrotnie, dla których na podstawie jednej unikatowej pozycji Tabeli nr 1 Prezes Urzędu ustalił okoliczności faktyczne odnoszące się do spełnienia danego świadczenia pieniężnego. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.Z.5. stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszej decyzji.

5. Świadczenia pieniężne wynikające z faktur korygujących wykazane w Tabeli nr 1 z wartościami ujemnymi

(67) W Tabeli nr 1, poza fakturami dokumentującymi zobowiązania Strony, dla których wartości świadczeń pieniężnych zostały zaprezentowane jako wartości dodatnie, Strona zaprezentowała również faktury korygujące wystawione do faktur zakupu (świadczenia pieniężne o wartościach ujemnych). [informacja chroniona].

Prezes Urzędu uwzględnił kwoty wynikające z faktur korygujących jako część rozliczenia świadczeń pieniężnych będących przedmiotem badania w niniejszym postępowaniu, w celu oceny czy świadczenie pieniężne zostało spełnione przez Stronę w całości. Szczegółowy opis dotyczący sposobu uwzględnienia faktur korygujących w spełnianiu przez Stronę świadczeń pieniężnych zostanie przedstawiony w dalszej treści niniejszego pisma w części dotyczącej ustaleń faktycznych w zakresie świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, [informacja chroniona].

Świadczenia pieniężne wynikające z faktur korygujących, niestanowiące zobowiązań Strony wobec dostawców, zostały wyszczególnione w Tabeli W.Z.6. stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji.

6. Świadczenia pieniężne wynikające z [informacja chroniona]

- (68) Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne, które wynikały z [informacja chroniona]. Świadczenia te nie wynikały z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania. Nie stanowiły dla niej zobowiązania do zapłaty wynagrodzenia za wykonanie usługi lub dostawę towaru w transakcji handlowej. Źródłem zobowiązania do zapłaty tych świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania była [informacja chroniona]. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.Z.7. stanowiącej załącznik nr 7 do niniejszej decyzji.
- (69) W celu dokonania powyższych wyłączeń Prezes Urzędu poddał analizie wszystkie informacje i dane dotyczące transakcji handlowych ujętych przez Stronę w Tabeli nr 1 w jej ostatecznej wersji przekazanej w pliku pn. „[informacja chroniona]” przy piśmie z 21 stycznia 2021 r., uzupełnionej wyjaśnieniami Strony zawartymi w pismach z 21 stycznia 2021 r., 17 sierpnia 2021 r., 23 listopada 2021 r., 27 stycznia 2022 r., 2 marca 2022 r., 22 kwietnia 2022 r. oraz 6 maja 2022 r. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy całokształtu materiału dowodowego.

7. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

- (70) W celu ustalenia, czy Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. Prezes UOKiK ustalił, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie, ustalił ich wysokość,

oraz liczbą dni opóźnienia, tj. okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (dalej: „liczba dni opóźnienia”)

- (71) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych).
- (72) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2 i ust. 2a Ustawy, stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (73) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:
- a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.,
 - b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹²,
 - c) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹³, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał,

¹² Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

¹³ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga strona status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku, umowy).

- (74) Z kolei, zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca¹⁴, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.
- (75) Dokonując analizy materiału dowodowego, z uwzględnieniem regulacji wynikającej z art. 7 ust. 2a Ustawy określającej zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia - Prezes Urzędu ustalił, że w przedmiotowym postępowaniu wystąpił przypadek, w którym umownie ustalony termin zapłaty świadczenia pieniężnego naruszał maksymalny ustawowy termin zapłaty. Dotyczył on świadczenia pieniężnego ujętego w Tabeli nr 1 w poz. 28700. W tym przypadku, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania spełniła to świadczenie pieniężne w okresie objętym postępowaniem po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy¹⁵.
- (76) W konsekwencji, ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie: lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno:
- a) świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy),

¹⁴ Dalej również: „MŚP”.

¹⁵ Zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy: „Zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a - stosuje się termin zapłaty 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 albo art. 8 ust. 5 lub art. 9 ust. 2”.

b) świadczenie pieniężne spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.

(77) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:

a) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowny termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy:

- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 30 września 2020 r.,
- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.,

b) w stosunku do świadczenia pieniężnego, w którym ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy:

- w przypadku świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.

8. Weryfikacja materiału dowodowego

(78) Mając na uwadze opisane założenia wynikające z przepisów Ustawy, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem przez Stronę.

(79) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym, odnoszących się do poszczególnych świadczeń pieniężnych, w szczególności w zakresie: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, a także wartości faktycznie spełnionych świadczeń pieniężnych i dat ich spełnienia - informacji

uzyskanych od Strony postępowania w zestawieniu z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych, tj. fakturach lub innych dokumentach księgowych, potwierdzeniach przelewu, wydrukach wyciągów bankowych (w strukturze innej niż JPK_WB), wyciągach z ksiąg rachunkowych.

- (80) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte tabelarycznie w pliku pn. „[informacja chroniona]” informacje uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”.
- (81) Z kolei, w stosunku do występowania przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy, punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte tabelarycznie w pliku pn. „[informacja chroniona]” informacje uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako wierzyciel uprawniony do otrzymania świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach otrzymania zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 2”.
- (82) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu. To z kolei, umożliwiło Prezesowi Urzędu analizę i ocenę tych informacji w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: dowodów księgowych, umów, a także innych oświadczeń i dokumentów pochodzących od Strony postępowania.
- (83) Prezes UOKiK dokonał ustaleń co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT¹⁶. Ewidencja ta zawiera w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę

¹⁶ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 931), dalej: „ustawa o VAT”.

podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

- (84) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej¹⁷ Strona postępowania była zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy¹⁸. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK_VAT).
- (85) Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, podstawą do przekazywania przez Stronę postępowania za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT jest art. 109 ust. 3 b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT - jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest by plik JPK_V 7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych na ePUAP. Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE) na platformie ePUAP (najnowsze wersje plików to JPK_V7M(2), JPK_V7K(2)).
- (86) Stosownie art. 3 Ordynacji podatkowej przez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą

¹⁷ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

¹⁸ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu JPK_VAT stanowi księgę podatkową i tym samym - w ocenie Prezesa UOKiK - stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania, bądź do których otrzymania uprawniona była Strona postępowania.

- (87) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie to m.in. JPK_WB, JPK_FA). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych¹⁹. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się z informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14²⁰ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)²¹.
- (88) Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźnienia się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT, a stan faktyczny dotyczący należności Strony (otrzymywania przez nią świadczeń pieniężnych po terminie) - w oparciu dane zawarte w ewidencji sprzedaży VAT.
- (89) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Ewidencja sprzedaży VAT w strukturze logicznej JPK zawiera natomiast dla każdej pozycji w szczególności następujące dane: NIP lub inny numer służący identyfikacji kontrahenta, jego nazwę i adres, numer dowodu sprzedaży, datę wystawienia, datę sprzedaży, kwotę netto oraz kwotę podatku należnego.
- (90) W oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu w JPK_VAT (JPK_VAT_Zakup) oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia

¹⁹ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>.

²⁰ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

²¹ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3).

przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązania Strony postępowania to NIP dostawcy a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT_Zakup.

- (91) W oparciu o dane zawarte w ewidencji sprzedaży w JPK_VAT (JPK_VAT_Sprzedaż) oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 2, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikało uprawnienie do otrzymania przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. W odniesieniu do świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu poczynił ustalenia w analogiczny sposób, w oparciu o zapisy dotyczące dowodów sprzedaży - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 2, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Sprzedaż.
- (92) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, przesądzają o wiarygodności i mocy dowodowej niniejszego materiału dowodowego. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od Strony postępowania) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia oraz wartości wynikającego z nich świadczenia pieniężnego.
- (93) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT

stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

- (94) Księgi rachunkowe są prowadzone przez Stronę postępowania w formie komputerowej, przy pomocy programu finansowo-księgowego [informacja chroniona].

Dowód: Pismo Strony z 21 stycznia 2021 r., [k. 34-38 (tom I)],

Dowód: Polityka rachunkowości, [k. 38 (tom I)].

- (95) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup lub JPK_VAT_Sprzedaz, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - wystawionych lub otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

- (96) Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny - odnoszący się do zarówno do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę postępowania jak i otrzymanych przez Stronę od kontrahentów przelewem bankowym - na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB, stanowiącej jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego.

- (97) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowodów księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera nazwy podmiotów będących stroną operacji, opisy operacji gospodarczych, wartości operacji oraz daty ich dokonania, salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²²).

- (98) W tym miejscu wskazać należy, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę, za datę spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu przyjął datę obciążenia rachunku bankowego Strony, ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji), natomiast w odniesieniu do świadczeń

²² Broszura informacyjna dotycząca struktur JPK_WB.

pieniężnych otrzymanych przez Stronę, za datę otrzymania świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu przyjął datę uznania rachunku bankowego Strony, ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

(99) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują m.in:

- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON,
- numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
- datę i czas obciążenia i uznania rachunku oraz datę i czas wpłaty gotówkowej,
- kwotę i walutę operacji,
- tytuł i opis zlecenia płatniczego,
- saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego,
- informację o numerze rachunku wirtualnego utworzonego w celu identyfikacji masowych płatności, jeżeli zlecenie płatnicze dotyczy uznania takiego rachunku.

(100) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia oraz otrzymania świadczeń pieniężnych przelewem bankowym opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przedstawionymi przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz w Tabeli nr 2 wskazującymi na datę zapłaty oraz kwotę transakcji bankowej.

(101) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wartości i dat otrzymania świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 2 - w odniesieniu do świadczeń pieniężnych objętych zakresem niniejszego postępowania.

(102) W przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz w Tabeli nr 2, a tymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie oraz otrzymanie świadczeń - potwierdzeń przelewu, wydruków wyciągów bankowych w strukturze innej niż JPK, wyciągów z ksiąg rachunkowych - i w oparciu o te dokumenty, ustalał okoliczności

odnoszące się do faktu spełnienia oraz otrzymania świadczeń pieniężnych (m.in. sposób zapłaty, wysokość i datę spełnienia lub otrzymania świadczenia pieniężnego, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty).

(103) Pliki JPK_WB stanowią potwierdzenie zapłaty świadczeń pieniężnych dokonanej jedynie przelewem bankowym za pośrednictwem banków krajowych. Z przedstawionych przez Stronę informacji wynika natomiast, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia zostały dokonywane były [informacja chroniona], przelewów z rachunków [informacja chroniona]. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja okoliczności odnoszących się do spełnienia oraz otrzymywania świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o dodatkowe dowody przedstawione przez Stronę, w tym: [informacja chroniona], wyciągi z rachunków [informacja chroniona].

Dowód: Wydruki wyciągów bankowych, [k. 659-783 (tom IV), 2056-2100 (tom IX), 3377-3477 (tom XV), 3466-3495 (tom XV), 3603-3614 (tom XV)].

Dowód: Kopie potwierdzeń przelewów, [k. 962-1006 (tom V), 1147-1963 (tom VI-IX), 2138-2153 (tom X), 2416-2612 (tom XI), 2647-2658 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV), 3598 (tom XV), 3615-3643 (tom XV)].

Dowód: Zestawienie pn. [informacja chroniona], [k. 923-926 (tom V), 1007-1146 (tom V-VI), 2101-2137 (tom X), 2689-2730 (tom XII)].

(104) W konsekwencji, Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na następujących dowodach:

(a) Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, dotyczących zawieranych transakcji handlowych, przedstawionych w Tabeli nr 1 (zobowiązania Strony) oraz w Tabeli nr 2 (należności Strony) oraz informacjach zawartych w komentarzach do tabel i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi, księgami rachunkowymi oraz dowodami księgowymi;

(b) Częściach ksiąg podatkowych Strony - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK_VAT);

(c) Częściach ksiąg rachunkowych Strony:

- rozrachunkach z kontrahentami;
- wydrukach księgowania konkretnych transakcji handlowych;

(d) Dowodach księgowych:

- fakturach VAT;
- wyciągach bankowych w plikach JPK_WB;
- wydrukach wyciągów bankowych;
- [informacja chroniona];

(e) Dokumentach kontraktowych:

- [informacja chroniona];
- umowach (np. [informacja chroniona], [informacja chroniona]).

(105) Weryfikując dane i informacje wskazane przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 i Tabeli nr 2 z ww. dowodami Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania - co do zasady - znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB oraz pozostałych dokumentach źródłowych i dowodach księgowych. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w Tabeli nr 1 i Tabeli nr 2 za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.

(106) Biorąc pod uwagę fakt, że powyższe dowody okazały się wiarygodne, a dostarczone przez nie informacje wystarczające dla dokonania ustaleń będących przedmiotem postępowania, nie zachodziła potrzeba poszukiwania dalszych dowodów - w szczególności występowania do innych podmiotów o udzielenie informacji i o przekazanie dowodów.

9. Świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę postępowania w okresie lipiec - sierpień - wrzesień 2020 r.

(107) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie lub nie zostały spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, pomimo upływu ich terminu zapłaty (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”).

(108) Zakwestionowane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN), [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona]. Strona postępowania spełniała zakwestionowane świadczenia pieniężne w częściach, zarówno w formie zapłaty przelewem bankowym, [informacja chroniona].

(109) Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, czyli świadczenia pieniężne niespełnione oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zostały ujęte w niżej opisanych Tabelach Z.1., Z.2., Z.3., Z.4., Z.5., Z.6. i Z.7. stanowiących odpowiednio załączniki nr 8, nr 9, nr 10, nr 11, nr 12, nr 13 oraz nr 14 do niniejszej decyzji.

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
Z.1.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty	[informacja chroniona]	8
Z.2.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walutach obcych	[informacja chroniona] [informacja chroniona] [informacja chroniona] [informacja chroniona]	9
Z.3.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części w terminie [informacja chroniona], co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty	[informacja chroniona]	10
Z.4.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty	[informacja chroniona]	11
Z.5.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	12
Z.6.	Świadczenie pieniężne spełnione przez Stronę po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy	[informacja chroniona]	13
Z.7.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	14

10. Ustalenia dotyczące zakwestionowanych świadczeń pieniężnych.

(110) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych zaprezentowanych przez Prezesa Urzędu w opisanych powyżej i załączonych do niniejszej decyzji tabelach oraz powody, dla których uznał poszczególne rodzaje zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem.

(111) Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 30 września 2020 r., a zatem w okresie objętym postępowaniem.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „[informacja chroniona]”, [k. 38 (tom I)].

(112) Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT.

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 38 (tom I), k. 904 (tom V)].

(113) W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowód kopie faktur i rachunków. Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych w uzgodnionym terminie zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym, nie budzą zatem wątpliwości.

Dowód: Kopie faktur VAT i rachunków, [k. 79-488 (tom I-III), 489-658 (tom III), 965-1006 (tom V), 2154-2415 (tom X-XI), 2613-2646 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV)].

(114) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne przedstawione w ww. tabelach zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

(115) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(116) Przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

(117) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania przepisów Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy. Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika również, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że przedmiotowe świadczenia pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniem upadłościowym lub restrukturyzacyjnym, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł się na dokumentach oraz wyjaśnieniach Strony złożonych w trakcie prowadzonego postępowania.

(118) Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty uzgodnione w umowach z dostawcami), Prezes Urzędu przyjął daty wskazane przez Stronę postępowania w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (data)” w Tabeli nr 1 przedłożonej przy piśmie z 21 stycznia 2021 r. Przekazane przez Stronę w toku postępowania kopie faktur i rachunków potwierdziły zgodność wskazanych terminów zapłaty z dokumentami źródłowymi.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 21 stycznia 2021 r. [k. 34-38 (tom I)].

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „Tabela nr 1 PL1130017933_2021.01.07”, [k. 38 (tom I)].

Dowód: Kopie faktur VAT i rachunków, [k. 79-488 (tom I-III), 489-658 (tom III), 965-1006 (tom V), 2154-2415 (tom X-XI), 2613-2646 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV)].

- (119) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego.
- (120) Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku jednego świadczenia pieniężnego wynikającego z asymetrycznej transakcji handlowej zawartej po 1 stycznia 2020 r., w której Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi był mikroprzedsiębiorca, Strona zastosowała termin zapłaty przekraczający 60 dni liczonych od dnia otrzymania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem termin zapłaty naruszający art. 7 ust. 2a Ustawy. Świadczenie to zostało przedstawione w Tabeli Z.6. i wynika z transakcji handlowej zawartej z [informacja chroniona], NIP [informacja chroniona].
- (121) Ustalając status ww. kontrahenta Strony postępowania, Prezes UOKiK oparł się o dane zawarte w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), która zawiera informacje o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej danemu beneficjentowi. Zawiera ona w szczególności oświadczenie podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną o wielkości jego przedsiębiorstwa, gdyż zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. f rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc *de minimis* lub *pomoc de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie²³, wnioskodawca przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy m.in. oświadczenie dotyczące wielkości swojego przedsiębiorstwa (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca, średni przedsiębiorca, inny przedsiębiorca). Jak wynika natomiast z art. 11a ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej dane beneficjentów pomocy obejmujące numer identyfikacji podatkowej, nazwę, informacje o siedzibie, wielkość

²³ Rozporządzenie z dnia 29 marca 2010 r. (Dz.U. Nr 53, poz. 312).

przedsiębiorcy oraz szczegółowe informacje dotyczące udzielonej pomocy, udostępnia się na stronie internetowej Prezesa Urzędu.

(122) Na podstawie informacji pozyskanych z bazy SUDOP, Prezes Urzędu ustalił, że [informacja chroniona] (NIP [informacja chroniona]) posiada status mikroprzedsiębiorcy.

Dowód: Notatka służbowa z 9 listopada 2021 r., [k. 69-70 (tom I)].

(123) W stosunku do świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej zawartej z ww. przedsiębiorcą, Prezes Urzędu uznał, że zastosowany umowny termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy, gdyż:

- wynikał z transakcji handlowej zawartej po 1 stycznia 2020 r.;
- Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym towary lub wykonującym usługi był mikroprzedsiębiorca;
- umowny termin zapłaty przekraczał 60 dni liczonych od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury, potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(124) Wobec powyższego, w stosunku do tego świadczenia pieniężnego i w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, badając terminowość spełnienia przez Stronę postępowania tego świadczenia pieniężnego i obliczając długość opóźnienia w jego spełnieniu, Prezes Urzędu zastosował maksymalny termin zapłaty przypadający 60. dnia liczonego od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury, potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi i obliczył liczbę dni opóźnienia zgodnie z założeniami opisanymi w punkcie IV.7 niniejszej decyzji.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „[informacja chroniona]”, [k. 38 (tom I)].

(125) W odniesieniu do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz w plikach JPK_WB - w zakresie w jakim te informacji były ze sobą spójne. W zakresie w jakim informacje przekazane przez stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu

o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierdzeń przelewu oraz wyciągów bankowych w formie wydruków.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku „Tabela nr 1 PL1130017933_2021.01.07”, [k. 38 (tom I)].

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 38 (tom I), 904 (tom V), 2613 (XII)].

Dowód: Wydruki wyciągów bankowych, [k. 659-783 (tom IV), 2056-2100 (tom IX), 3377-3477 (tom XV), 3466-3495 (tom XV), 3603-3614 (tom XV)].

Dowód: Kopie potwierdzeń przelewów, [k. 962-1006 (tom V), 1147-1963 (tom VI-IX), 2138-2153 (tom X), 2416-2612 (tom XI), 2647-2658 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV), 3598 (tom XV), 3615-3643 (tom XV)].

(126) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawieranych przez Stronę postępowania ze spółkami powiązanymi, funkcjonującymi w ramach wspólnej grupy kapitałowej, Prezes Urzędu dokonał ustaleń dotyczących kwoty i daty spełnienia przez Stronę świadczeń pieniężnych na podstawie potwierdzeń przelewów oraz wyciągów bankowych z [informacja chroniona], a które Strona postępowania przekazała w formie wydruków.

Dowód: Wydruki wyciągów bankowych, [k. 659-783 (tom IV), 2056-2100 (tom IX), 3377-3477 (tom XV), 3466-3495 (tom XV), 3603-3614 (tom XV)].

Dowód: Kopie potwierdzeń przelewów, [k. 962-1006 (tom V), 1147-1963 (tom VI-IX), 2138-2153 (tom X), 2416-2612 (tom XI), 2647-2658 (tom XII), 2731-3376 (tom XII-XV), 3496-3594 (tom XV), 3598 (tom XV), 3615-3643 (tom XV)].

(127) W piśmie z 27 stycznia 2021 r. Strona opisała stosowany mechanizm rozliczeń, wyjaśniając, że „[informacja chroniona]”.

(128) Biorąc pod uwagę obiektywny charakter dowodów jakim są potwierdzenia przelewów oraz wyciągi bankowe, dokumentujące w tym przypadku datę spełnienia danego świadczenia pieniężnego, Prezes Urzędu dokonując ustaleń odnoszących się do dat zapłaty świadczeń pieniężnych, które Strona była zobowiązana spełnić na rzecz kontrahentów w terminach zapłaty wskazanych jako uzgodnione w umowach, stwierdził, że - co do zasady - Strona spełniała świadczenia pieniężne na rzecz spółek powiązanych w terminie. Jednocześnie, na podstawie tych samych dokumentów, Prezes Urzędu zakwestionował [informacja chroniona] świadczeń pieniężnych, wyszczególnionych w:

- a) Tabeli Z.1. - 4 świadczenia pieniężne na łączną kwotę [informacja chroniona];
- b) Tabeli Z.2. - 31 świadczeń pieniężnych na łączną kwotę [informacja chroniona];
- c) Tabeli Z.5. - 4 świadczenia pieniężne na łączną kwotę [informacja chroniona],

co do których ustalił, że zapłata nastąpiła po upływie uzgodnionego terminu zapłaty i uznał je za spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem.

(129) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w Tabelach Z.3 i Z.4 Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania spełniała świadczenia pieniężne na rzecz kontrahentów [informacja chroniona]. Strona złożyła w tym zakresie wyjaśnienia oraz przedłożyła dokumenty, na podstawie których Prezes Urzędu dokonał ustaleń w zakresie daty spełnienia świadczenia pieniężnego oraz kwoty spełnionego w ten sposób świadczenia. Zgodnie z oświadczeniem Strony, [informacja chroniona].

Dowód: Pismo Strony postępowania z 17 sierpnia 2021 r. wraz z załączonym plikiem „[informacja chroniona]” [k. 54-56 (tom I)].

(130) Zgodnie z treścią art. 498 Kodeksu cywilnego potrącenie polega na umorzeniu dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. Prezes Urzędu zważył, że potrącenie na podstawie przepisów art. 498-505 kc (tzw. potrącenie ustawowe) dokonuje się poprzez złożenie wierzycielowi wzajemnemu jednostronnego oświadczenia woli, którego skuteczność określają przepisy Kodeksu cywilnego. Potrącenie to nie wymaga zgody drugiej strony, a nawet może być dokonane wbrew jej woli. Oprócz funkcji płatniczej, pełni ono bowiem również funkcję egzekucyjną. W wyniku potrącenia dochodzi do umorzenia dwóch wierzytelności wzajemnych do wartości wierzytelności niższej. Przy czym oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, gdy potrącenie stało się możliwe (art. 498 §2 kc).

(131) Niezależnie od potrąceń ustawowych, strony mogą dokonywać potrąceń (kompensat) na mocy zgodnych oświadczeń woli (zawierać porozumienia/umowy kompensacyjne). W granicach swobody zawierania umów, wyznaczonych przez art. 353¹ kc strony mogą same ustalać zasady dokonywania potrąceń: moment dokonania potrącenia, jego skuteczność, czy rodzaj potrącanych wierzytelności.²⁴ Dopuszczalne jest umowne

²⁴ Por. wyrok SN z dnia 26 stycznia 2005 r., V CK 404/04, LEX nr 277109; wyrok SN z dnia 20 grudnia 2005 r., V CSK 68/05, LEX nr 171286, wyrok SN z dnia 23 października 2007 r., III CSK 106/07, LEX nr 453149.

potrącanie wierzytelności niewymagalnych, niezaskarżalnych, czy przedawnionych. Do zawarcia takiego porozumienia może zatem dojść także wtedy, gdy nie są spełnione przesłanki ustawowe warunkujące skuteczność potrącenia, w szczególności w zakresie wymagalności, czy zaskarżalności potrącanych wierzytelności. Kształtując treść zawieranej umowy strony mogą zarówno powołać się na przesłanki ustawowe potrącenia, jak i ukształtować stosunek prawny zupełnie odmiennie. Co do zasady potrącenie umowne wywołuje skutek na przyszłość, chyba że co innego wynika z treści oświadczeń woli stron. W orzecznictwie sądowym uznaje się, że w braku odmiennych postanowień stron potrącenie umowne wywiera ten sam skutek, co potrącenie ustawowe, polegający na umorzeniu wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej. Z kolei z kauzalnego charakteru umowy potrąceniowej wywodzi się, że oczekiwany skutek czynności może powstać pod dwoma warunkami: rzeczywistego istnienia obu wierzytelności i wzajemności w ich umorzeniu²⁵.

(132) Prezes Urzędu wziął przy tym pod uwagę, że zgodnie z art. 60 kc, co do zasady, oświadczenie woli może być złożone przez każde zachowanie się osoby ujawniające jej wolę w sposób dostateczny, w tym w postaci elektronicznej. Należy to odnieść zarówno, do jednostronnego oświadczenia woli o potrąceniu²⁶, jak i oświadczeń woli powodujących zawarcie umowy kompensacyjnej. W przypadku potrącenia umownego nie budzi też wątpliwości, że oświadczenia stron mogą mieć charakter dorozumiany.²⁷

(133) Biorąc pod uwagę powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu [informacja chroniona].

(134) W swoim piśmie z 17 sierpnia 2021 r. Strona oświadczyła, [informacja chroniona].

(135) Analiza dat zapłaty wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, [informacja chroniona] oraz dat zapłaty widniejących w przekazanych wyciągach z ksiąg rachunkowych nie wykazały rozbieżności, a tym samym nie wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, co do ich zgodności ze stanem faktycznym. Tym samym należy uznać, że wskazane w Tabeli nr 1 oraz wynikające z przekazanych dokumentów daty zapłaty świadczeń pieniężnych, które wskazano jako spełnione [informacja chroniona], są faktycznymi datami spełnienia tych świadczeń.

²⁵ Por. wyrok SN z dnia 23 października 2007 r., III CSK 106/07, LEX nr 453149.

²⁶ Por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 stycznia 2020 r., VI ACa 586/18, Legalis.

²⁷ M. Pyziak-Szafnicka, M. Wilejczyk w: *Prawo zobowiązań - część ogólna. System prawa Prywatnego tom 6*, red. A. Olejniczak, Warszawa 2018 r., str. 1664-1665, Nb 88; K. Zawada w: *Kodeks cywilny. Tom II. Komentarz do art. 450-1088*, red. K. Pietrzykowski, Warszawa 2021, komentarz do art. 499, Nb. 8-9.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 17 sierpnia 2021 r. wraz z załączonym plikiem „[informacja chroniona], [k. 54-56 (tom I)].

Dowód: [informacja chroniona]przekazane przy pismach z 27 stycznia 2022 r. [k 1007-1146 (tom V-VI), z 2 marca 2022 r. [k. 2101-2137 (tom X)] oraz 22 kwietnia 2022 r. [k. 2689-2730 (tom XII)].

(136) W Tabeli nr 1 Strona wskazała również świadczenia pieniężne, [informacja chroniona].
W swoim piśmie z 23 listopada 2021 r. Strona poinformowała, że „[informacja chroniona]”, załączając do pisma [informacja chroniona].

Dowód: Kopie [informacja chroniona] przekazane przy piśmie z 23 listopada 2021 r. [k. 784-897 (tom IV-V)].

(137) W poniższej tabeli wymieniono dostawców, [informacja chroniona].

NIP dostawcy	Dostawca	Faktor
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]

[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
[informacja chroniona]	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]

Dowód: Zestawienie pn. „Załącznik 4 - [informacja chroniona]- DSV Road Sp. z o.o..xlsx” przekazane przy piśmie z 23 listopada 2021 r., [k. 904 tom V)].

(138) [informacja chroniona]²⁸.

(139) [informacja chroniona].

(140) [informacja chroniona].

(141) Na podstawie wyciągów bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania [informacja chroniona] oraz wartość tych świadczeń i ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wyszczególnione w zamieszczonej powyżej Tabeli Z.7 zostały spełnione przez Stronę po terminie.

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 38 (tom I), 904 (tom V), 2613 (XII)]

11. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.

(142) Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych była ustalana

²⁸ [informacja chroniona].

w następujących walutach: złoty (PLN), [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona].

(143) Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Ustalenia w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, obrazują wykazane wcześniej Tabele nr Z.2. oraz Z.5.

(144) Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień od 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.,
- na dzień 31 sierpnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 września 2020 r. do 30 września 2020 r.

(145) Dokonanie przewalutowań w oparciu o zasady powyższe uzasadnione jest brzmieniem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a Ustawy z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosowanie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy czy też do weryfikacji przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

(146) W odniesieniu do kwestii przewalutowania wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(147) W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez

DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach wyniosła [informacja chroniona], a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(148) Biorąc pod uwagę opisane w niniejszym piśmie, wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj.:

- Strona postępowania posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
- Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego,
- Strona postępowania zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
- suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie 3 kolejnych miesięcy jest większa niż 5 000 000 złotych.

(149) W związku z powyższym w niniejszej sprawie istnieją podstawy do stwierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem - stanowiącym lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. - Strona postępowania naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

V. Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

(150) Po przeanalizowaniu twierdzeń Strony i przedstawionych przez nią dowodów Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary lub jej obniżenia.

(151) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy²⁹. Dla przyjęcia tej

²⁹ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów

odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam akt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

- (152) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.
- (153) Jednocześnie w art. 13v ust. 6-8 ustawodawca przewidział przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej - odpowiedzialność ta nie ma zatem charakteru absolutnego.
- (154) Element subiektywny uwzględniany jest w ramach oceny przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy - o ile Strona wykaże, że przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej. Skala naruszenia natomiast jest uwzględniana przy wymiarze kary, która jest zależna od długości opóźnienia i wartości opóźnionego świadczenia, a brak płatności od kontrahentów albo niezgodność stosowanych przez nich terminów zapłaty z Ustawą - w ramach badania przesłanki z art. 13v ust. 6 Ustawy.
- (155) Strona powołała się na przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 i ust. 8, w związku z czym Prezes Urzędu wyjaśniał i rozważał istnienie każdej z tych przesłanek w niniejszym postępowaniu.

finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy

(156) Zgodnie z brzmieniem art. 13v ust. 6 Ustawy „Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Przy obliczaniu wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie uwzględnia się wartości świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin spełnienia świadczenia pieniężnego upłynął wcześniej niż w terminie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.”

(157) W swoim piśmie z 21 stycznia 2021 r. Strona podniosła, że - w jej ocenie - w sprawie występują przesłanki odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary, określone w art. 13v ust. 6 Ustawy wskazując, że „w okresie badanym przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie jest znacząco mniejsza niż wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Spółkę. W badanym okresie wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych przez Spółkę po terminie wyniosła [informacja chroniona], natomiast wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Spółkę wyniosła [informacja chroniona]”.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 19 października 2021 r., [k. 70-73 (tom I)].

(158) W celu zbadania, czy w sprawie została spełniona przesłanka obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określona w art. 13v ust. 6 Ustawy, Prezes Urzędu wezwał Stronę do przekazania informacji o świadczeniach pieniężnych otrzymanych przez nią po terminie lub nieotrzymanych w okresie objętym postępowaniem.

(159) W załączeniu do pisma z 17 sierpnia 2021 r. Strona postępowania przedłożyła wymagane informacje w formie uzupełnionej Tabeli nr 2, którą przy piśmie z 8 września 2021 r. przesłała ponownie informując o zmienionym formatowaniu danych zawartych w kolumnie nr 10.

Dowód: Plik „[informacja chroniona]” [k. 61 (tom I)].

(160) Prezes Urzędu poddał analizie informacje dotyczące świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie, podane przez Stronę w Tabeli nr 2. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego dotyczącego świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiących wynagrodzenie Strony za dostarczone kontrahentom towary lub usługi, została wykonana w oparciu o zasady dotyczące zbierania i weryfikacji materiału dowodowego opisane w punkcie IV.8 niniejszej decyzji.

(161) Porównanie przedstawionych przez Stronę w Tabeli nr 2 informacji dotyczących faktur sprzedaży, informacji o tych fakturach w plikach JPK_VAT oraz innych dowodach zebranych w toku postępowania prowadzi do wniosku, że informacje przedstawione przez Stronę są wiarygodne i spójne z materiałem dowodowym. Podobnie, porównanie informacji dotyczących otrzymania zapłaty świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania od jej odbiorców w plikach JPK_WB oraz [informacja chroniona], w odniesieniu do dat otrzymania zapłaty wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 2 postępowania prowadzi do wniosku, że tak informacje wynikające z dokumentów jak te przedstawione przez Stronę są spójne.

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 38 (tom I), k. 904 (tom V)].

Dowód: Pliki JPK_WB, [k. 38 (tom I), 904 (tom V), 2613 (XII)].

Dowód: Zestawienie pn. [informacja chroniona], [k. 923-926 (tom V), 1007-1146 (tom V-VI), 2101-2137 (tom X), 2689-2730 (tom XII)].

(162) W celu ustalenia sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te których termin zapłaty przypadł 30 września 2020 r. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.N.1. stanowiącej załącznik nr 15 do niniejszej decyzji.

(163) Na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia również te świadczenia pieniężne, które stanowiły zobowiązania Strony wobec jej kontrahentów i [informacja chroniona] (wyszczególnione w Tabeli W.N.2. stanowiącej załącznik nr 16 do niniejszej decyzji), a także te, które Strona błędnie wykazała w Tabeli nr 2 (wyszczególnione w Tabeli W.N.3. stanowiącej załącznik nr 17 do niniejszej decyzji).

- (164) Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.N.4. stanowiącej załącznik nr 18 do niniejszej decyzji.
- (165) Na poczet ustalenia sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że Strona otrzymała je w terminie. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.N.5. stanowiącej załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.
- (166) W ogólnej sumie świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych wykazanych w Tabeli nr 2 - stanowiących [informacja chroniona]. W wyniku [informacja chroniona]. Nie może tu być zatem mowy o świadczeniu pieniężnym za dostawę towaru lub wykonanie usługi przez Stronę postępowania. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.N.6. stanowiącej załącznik nr 20 do niniejszej decyzji.
- (167) Po dokonaniu opisanych wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona otrzymała po terminie lub nie otrzymała do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu ich terminu zapłaty.
- (168) Otrzymane po terminie i nieotrzymane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN), [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona].
- (169) Świadczenia pieniężne nieotrzymane oraz otrzymane po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., zostały ujęte w niżej opisanych Tabelach N.1., N.2., N.3. i N.4. stanowiących odpowiednio załączniki nr 21, nr 22, nr 23 oraz nr 24 do niniejszej decyzji.

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
N.1.	Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty	[informacja chroniona]	21
N.2.	Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty	[informacja chroniona]	22
N.3.	Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walutach obcych	[informacja chroniona] [informacja chroniona]	23
N.4.	Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	24

(170) Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych otrzymanych po terminie oraz nieotrzymanych w okresie objętym postępowaniem, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy, zgodnie z zasadami opisanymi w punkcie IV.11 niniejszej decyzji, analogicznie jak w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych.

(171) W tym miejscu należy wskazać, że na poczet ustalenia sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu poddał również analizie i uwzględnił świadczenia pieniężne nieotrzymane lub otrzymane po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem wykazane przez Stronę w Tabeli nr 2, wynikające z transakcji handlowych zawartych ze

spółkami powiązаныmi z DSV Road Sp. z o.o. należącymi do grupy kapitałowej DSV, wyszczególnione w:

- a) Tabeli N.1. - [informacja chroniona];
- b) Tabeli N.3. - [informacja chroniona].

(172) W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych oraz otrzymanych po terminie przez DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach wyniosła [informacja chroniona] i jest niższa od ustalonej przez Prezesa Urzędu sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, wynoszącej [informacja chroniona].

(173) W tych okolicznościach, Prezes Urzędu stwierdza, że w niniejszej sprawie nie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v. ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

(174) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy, „w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”.

(175) Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu³⁰. Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia³¹.

³⁰ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

³¹ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., 3 CR 783/59, OSP 1961/3/79, z dnia 9 lipca 1962 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

- (176) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na gruncie prawa zobowiązań przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania³². W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności eksculpacyjne) może się strona zatem powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania³³.
- (177) Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary administracyjnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w związku przyczynowym z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia. Naruszenie prawa powinno być typowym następstwem takiego zdarzenia (adekwatny związek przyczynowy).
- (178) Strona postępowania nie powoływała się w niniejszej sprawie na zaistnienie zdarzenia mającego charakter siły wyższej, oświadczając w swoim piśmie z 17 sierpnia 2021 r., iż *„w stosunku do DSV Road Sp. z o.o. w okresie objętym niniejszym postępowaniem nie wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymiar kary w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, skutkującego nadmiernym opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.”* Mając na względzie treść przepisów art. 7, 9 i 77 kpa w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu wykazał inicjatywę i aktywność dowodową w zakresie ustalenia istnienia przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy. Jednak tylko Strona postępowania może posiadać informacje o tym, czy zdarzenie o charakterze siły wyższej w okresie objętym postępowaniem w stosunku do niej wystąpiło. Dlatego Prezes Urzędu nie ma możliwości dokonania ustaleń w tej kwestii bez aktywności Strony.

³² Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43.

³³ Tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1971 r., II CR 388/71, OSNCP 1972/3/58. Rozważania SN dotyczą wprawdzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

(179) Prezes Urzędu zważył, że Strona postępowania nie przedstawiła ani na wezwanie Prezesa Urzędu, ani z własnej inicjatywy żadnych informacji, czy dowodów dotyczących zaistnienia w stosunku do niej okoliczności z art. 13v ust. 7 Ustawy, wyraźnie oświadczając, że w okresie objętym postępowaniem nie wystąpiło w stosunku do niej zdarzenie mające cechy siły wyższej. Również z całokształtu zgromadzonego w sprawie i poddanego analizie materiału dowodowego nie wynika, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania mogło być działanie siły wyższej.

(180) W tych okolicznościach, Prezes UOKiK nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

(181) Zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy, *„w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”*. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie. Określając przesłankę, od której zależy zastosowanie uznania administracyjnego ustawodawca posłużył się zatem pojęciem niedookreślonym „uzasadnionego przypadku”, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo.

(182) Przedmiotowy przepis jest przejawem „uznania administracyjnego”, umożliwiającego organowi administracyjnemu elastyczne kształtowanie treści skutku prawnego³⁴. Jak trafnie wskazuje P. Przybysz, *„uznanie administracyjne polega na możliwości wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym stanie faktycznym. Granice swobody organu wynikają z normy prawa, swoboda ta może polegać na tym, że: 1) organ może wydać decyzję pozytywną lub negatywną; 2) organ może ukształtować treść rozstrzygnięcia w granicach wynikających z normy prawa”*³⁵. Przyjąć zatem należy, że to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności, będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej.

(183) W ocenie Prezesa Urzędu takim obiektywnie słusznym przypadkiem może być, np. ustalenie, że nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami. Z kolei „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki, interes społeczny w nałożeniu kary

³⁴ Zob. Wyrok NSA z 21 maja 2001 r., II Sa/Kr 541/01, niepubl.

³⁵ P. Przybysz, Instytucje prawa administracyjnego, LEX/el. 2020.

przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Wskazać jednak należy, że zawsze decydują o tym indywidualne okoliczności konkretnego przypadku. Wynika to chociażby z faktu, że nawet podobne zachowania przedsiębiorców mogą w różny sposób wpływać na stan konkurencji na rynku³⁶.

- (184) Również w literaturze przedmiotu wskazuje się, że art. 13v ust. 8 Ustawy mógłby mieć zastosowanie w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, np. doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów.³⁷
- (185) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)³⁸. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (186) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej.³⁹ Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizacją wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków.⁴⁰
- (187) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz

³⁶ Por. C. Banasiński, *Dyskrecjonalność w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2015 s. 429.

³⁷ Por. A. Jakubowski, *Komentarz do art. 13v (w:) Komentarz do ustawy*, red. A. Jakubecki 2021, Legalis/el.

³⁸ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

³⁹ Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz do art. 189b, red. Hausner 2021 wyd. 7/ R. Stankiewicz.

⁴⁰ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

instrumentów prywatnoprawnych, zdecydowano się na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. W ten sposób ma powstać realny mechanizm wymuszający (w obawie przed sankcją) dokonywanie płatności w terminie. Niewątpliwie celem Ustawy jest w perspektywie poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

(188) Mając na uwadze powyższe, pojęcie „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być interpretowane z uwzględnieniem całego kontekstu normatywnego tego przepisu, jak również przez pryzmat celów Ustawy i funkcji kary. A zatem dokonując jego wykładni należy wziąć pod uwagę:

- a) istotę deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej;
- b) konstrukcję kary - która jest sumą kar jednostkowych za każdy dzień opóźnienia, w czym wyraża się jej proporcjonalność w stosunku do skali naruszenia zakazu;
- c) obligatoryjność kary, której wymierzenie - wobec treści art. 13v ust. 1 zd. 1 Ustawy - jest zasadą w prowadzonych postępowaniach;
- d) przypadki obligujące do odstąpienia od wymierzenia kary uregulowane w: art. 13v ust. 7 Ustawy - jeżeli przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej i w art. 13v ust. 6 Ustawy - jeżeli podmiot dopuszczający się naruszenia sam był „ofiara zatorów płatniczych”;
- e) zakres uznania administracyjnego w przypadku spełnienia przesłanki „uzasadnionego przypadku”, w tym wybór konsekwencji prawnych pomiędzy odstąpieniem od wymierzenia kary albo nieodstępowaniem od jej wymierzenia, bez możliwości częściowego odstąpienia od wymierzenia kary lub jej miarkowania.

(189) Biorąc pod uwagę wybór konsekwencji prawnych „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, musi być na tyle istotny, że nie wchodzi w grę miarkowanie kary lub jej obniżenie lecz odstąpienie od wymierzenia całej kary albo nieodstępowanie od jej wymierzenia. Chodzi więc o sytuację, w której wymierzenie kary jest w ogóle nieuzasadnione. W ocenie Prezesa Urzędu może ona zachodzić wówczas, gdy w okolicznościach danego przypadku kara miałaby nie osiągnąć swych funkcji

prewencyjnych (wychowawczych) lub represyjnych z uwzględnieniem celu Ustawy, którym jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem wierzycieli i wprowadzenie kultury terminowych płatności.

(190) Oceniając, czy w sprawie zachodzi przesłanka „uzasadnionego przypadku” do odstąpienia od wymierzenia kary należy mieć na względzie, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo opóźnienie, bez względu na stopień winy, czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej (art. 13v ust. 7 Ustawy). Dodatkowo, zdaniem ustawodawcy, kara nie jest zasadna również w sytuacji, gdy sam sprawca jest ofiarą zatorów, chociaż zachowanie jego również w tym przypadku jest oceniane nagannie, bowiem odstępując od wymierzenia kary Prezes Urzędu dokonuje pouczenia (art. 13 v ust. 6 Ustawy).

(191) Odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego jest więc ukształtowana podobnie do ogólnych zasad odpowiedzialności za spełnienie po terminie świadczenia pieniężnego i roszczenia odsetkowego. Kara naliczana jest za każde jednostkowe świadczenie, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a nie zostało spełnione w terminie. O wysokości kary decyduje długość opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje zatem swym charakterem do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, a zatem do wartości kredytu, którego udzielenie zostało wymuszone na wierzycielu poprzez nieterminową zapłatę świadczenia pieniężnego. Jest to zarazem wyrazem proporcjonalności kary do skali naruszenia zakazu. W takiej konstrukcji kary realizuje się również jej funkcja prewencyjna wynikająca z celów Ustawy - zapobieganie zatorom płatniczym poprzez zniechęcenie dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej.

(192) Należy też mieć na uwadze, że w przypadku ustalenia istnienia nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych zasadą jest wymierzenie kary. Koresponduje to z faktem, że istotą tego deliktu jest stan opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a zatem stan, w którym - zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności kontraktowej - świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w terminie, bez względu na przyczynę opóźnienia - chyba że wchodzi w grę przeszkoda w postaci siły wyższej. Dlatego też

odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 26 września 2002 r. (III SA 659/01)⁴¹ w odniesieniu do wykładni pojęć niedookreślonych „ważny interes podatnika” oraz „interes publiczny” jako przesłanek umorzenia zaległości podatkowej na podstawie art. 67 §1 Ordynacji podatkowej, stwierdzając, że skoro umorzenie zaległości podatkowej jest sytuacją nadzwyczajną, a zasadą powinno być płacenie podatków, to tym samym przypadki odpowiadające użytym pojęciom niedookreślonym powinny posiadać tę samą cechę. Nie mogą ich stanowić tylko niepowodzenia w działalności gospodarczej, brak wiedzy i niezajomość przepisów prawa u podatnika, lecz tylko takie czynniki, które są niezależne od jego sposobu postępowania, a więc takie, na które nie miał on wpływu.

(193) Biorąc pod uwagę powyższe, „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary powinien wiązać się z zaistnieniem okoliczności niezależnych od Strony, nadzwyczajnych lub niezależnych od jej postępowania, w obliczu których wymierzenie jej kary będzie nieuzasadnione. Kara nie spełni bowiem swoich funkcji prewencyjnych lub represyjnych. Bez wątplenia nie może tu zatem chodzić o problemy organizacyjne Strony, czy też zależności wewnątrz korporacyjne, które stały się przyczyną opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych i doprowadziły do popełnienia deliktu administracyjnego. Sprzeciwiałoby się to bowiem opisanemu powyżej kontekstowi normatywnemu art. 13v ust. 8 Ustawy, a także celom Ustawy.

(194) Ustalenie zakresu pojęcia „uzasadnionego przypadku” powinno być również dokonywane z poszanowaniem zasady równości wobec prawa. Zgodnie z konstytucyjnymi zasadami równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji, wyrażonymi w art. 32 Konstytucji RP, wszystkie podmioty są równe wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zakaz dyskryminacji w procesie stosowania prawa oznacza zakaz nieuzasadnionego, nie znajdującego oparcia w normach prawnych, różnego kształtowania sytuacji prawnej podobnych podmiotów prawa. Dyskryminacja oznacza nierówne traktowanie podobnych podmiotów prawa w indywidualnych przypadkach, gdy zróżnicowanie to nie znajduje uzasadnienia w normach prawnych⁴². Chodzi tu zarówno o pogorszenie sytuacji prawnej określonej grupy podmiotów, jak i o polepszenie sytuacji

⁴¹ Wyrok wraz z glosą M. Jaśkowskiej, OSP 2003/9/112.

⁴² Wyrok TK z 15.7.2010 r., sygn. akt K 63/07, OTK-A 2010, Nr 6, poz. 60

określonej grupy podmiotów (uprzywilejowanie) kosztem innych grup⁴³. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zasady te odnosi się nie tylko do osób fizycznych, ale także osób prawnych i wszelkich innych podmiotów konstytucyjnych praw i wolności⁴⁴.

(195) Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, rozważając, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę wszystkie powołane przez Stronę okoliczności i całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i ocenił je z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.

(196) Strona powołała się na wystąpienie w stosunku do niej „uzasadnionego przypadku”, który - w jej ocenie - powinien stanowić przesłankę odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Za zastosowaniem tego przepisu w niniejszej sprawie miałyby przemawiać następujące okoliczności:

- „[informacja chroniona]”,
- „[informacja chroniona]”.

(197) W ocenie Prezesa UOKiK powyższe okoliczności podniesione przez Stronę postępowania nie mogą zostać zakwalifikowane jako „uzasadniony przypadek”, o jakim mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy. Przedmiotowe okoliczności nie są zdarzeniem nadzwyczajnym, którego Strona nie mogła przewidzieć [informacja chroniona], lecz jej normalnym następstwem i mieszczą się w zakresie ryzyka podejmowanego w trakcie prowadzonej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Tym samym nie mogą uzasadniać nieterminowego spełniania świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Niezależnie od powyższego, Prezes Urzędu wyłączył z postępowania [informacja chroniona].

(198) Dodatkowo, pismem z dnia 18 listopada 2022 r. Strona postępowania ponowiła wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy i wskazała, że za takim rozstrzygnięciem przemawia szereg okoliczności, które powinny być oceniane łącznie. Prezes Urzędu dokonał szczegółowej analizy powołanych przez Stronę okoliczności, jednak jego zdaniem nie stanowią one „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu tego przepisu. Oceny tej nie zmienia postulowane przez Stronę łączne rozpatrzenie tych okoliczności. Ani zatem poszczególne, wymienione przez Stronę

⁴³ Uzasadnienie orzeczn. TK z 9.3.1988 r., sygn. akt U 7/87, OTK 1988, Nr 1, poz. 1.

⁴⁴ Wyrok TK z 18.4.2000 r. sygn. akt K 23/99, OTK 2000, Nr 3, poz. 89.

okoliczności, ani ich całokształt nie mogą stanowić przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie tego przepisu. Szczegółowe uzasadnienie w tym zakresie zostało przedstawione w podpunkcie 4 poniżej.

(199) Niezależnie od powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK, na gruncie niniejszej sprawy, interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem Strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Takie stanowisko wynika z funkcji ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, której celem jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych, jako zjawiska niebezpiecznego dla całej gospodarki. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę postępowania jest na tle rozpoznawanej sprawy działaniem bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania, posiadającym także walor prewencyjny. Wymierzona kara pieniężna - ze względu na swą konstrukcję - będzie też proporcjonalna do skali naruszenia prawa.

4. Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 18 października 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa urzędu z 7 października 2022 r.

(200) W odniesieniu do zarzutów Strony zawartych w piśmie z 18 listopada 2022 r., w **punkcie II pisma**, dotyczących przebiegu postępowania, w szczególności podnoszonej przez Stronę niewspółmierności okresu, w jakim prowadzone jest postępowanie, z okresem, który przysługiwał Stronie na przygotowanie stanowiska w sprawie, ale również wcześniej wystosowanych przez Stronę wniosków o przedłużenie terminu na odpowiedź czy dostarczenie wymaganych dokumentów i wyjaśnień, Prezes Urzędu wskazuje, że każdy składany przez DSV Road Sp. z o.o. wniosek rozpatrywany był pozytywnie i termin był przedłużany zgodnie z wnioskiem, a co za tym idzie Strona miała odpowiedni czas na ustosunkowanie się do materiału dowodowego zebranego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w postępowaniu oraz do ustaleń faktycznych i prawnych przedstawionych w piśmie z 7 października 2022 r., ale również, w toku postępowania, na przekazanie odpowiednich wyjaśnień czy dokumentów.

(201) Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż wnioskowany za każdym razem wydłużony termin na odpowiedź, bądź dostarczenie wymaganych dokumentów i wyjaśnień do prowadzonego postępowania, zawierany przez Stronę w składanych wnioskach, był rozważnie analizowany przez Stronę postępowania pod kątem możliwości realizacji we wnioskowanym okresie wymaganej odpowiedzi, czy zebrania wymaganych wezwaniem dokumentów.

- (202) W odniesieniu do zarzutów Strony zawartych w **punkcie III pisma**, dotyczących niewykazania interesu publicznego Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że istnienie interesu publicznego w niniejszym postępowaniu jest niewątpliwe, zostało wystarczająco skonkretyzowane i nie wymaga wykazania za pomocą proponowanych przez Stronę środków dowodowych w postaci: analiz, badań, raportów, czy opinii ekspertów, ani podjęcia prac na wzór tych, które poprzedzały przedłożenie projektów regulacji z 2012 i 2019 roku.
- (203) Z cytowanego przez Stronę orzecznictwa sądowego w sprawach antymonopolowych nie wynika w żadnym razie obowiązek dowodzenia, w każdym postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, istnienia interesu publicznego w sposób wskazany przez Stronę. Wystarczy bowiem, aby interes publiczny był ustalony, wskazany i skonkretyzowany, a jego naruszenie nie wymaga udowodnienia zaistnienia negatywnych skutków opóźnień dla wierzycieli.
- (204) Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nie jest ocena stosowanych przez Stronę praktyk naruszających konkurencję lub zbiorowe interesy konsumentów, nie jest zatem konieczne każdorazowe wykazywanie, że przez stosowanie określonej praktyki doszło do naruszenia interesu publicznego. Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest natomiast ustalenie, czy doszło do naruszenia zakazu ustawowego, o którym mowa w art. 13b Ustawy. Naruszenie tego zakazu i popełnienie deliktu administracyjnego co do zasady narusza interes publiczny. Konkretyzacja interesu publicznego została bowiem dokonana przez samego ustawodawcę poprzez opis znamion czynu zabronionego.
- (205) Dobrem chronionym przez ustawodawcę w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest terminowe wywiązywanie się przez dłużników z zobowiązań zapłaty świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych, co ma w konsekwencji zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Popełnienie deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych oznacza naruszenie tego dobra chronionego i przyczynienie się do powstawania negatywnych zjawisk w gospodarce. Ustawodawca uznał, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych powodują negatywne skutki dla ogółu, dla całej gospodarki, a nie tylko dla bezpośrednio nim dotkniętych podmiotów. Dlatego zdecydował się na wprowadzenie deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b Ustawy.

(206) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem [informacja chroniona] wierzycieli Strony (w tym [informacja chroniona] z jej grupy kapitałowej) nie otrzymało na czas zapłaty za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi. Łączna wartość świadczeń pieniężnych nie spełnionych w terminie przez Stronę postępowania wyniosła [informacja chroniona]. Nie ulega wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony dotknięty został szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a zatem narusza wymagający ochrony interes publiczny. Powyższe uzasadnia podjęcie interwencji przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie⁴⁵. Należy przy tym mieć na uwadze, jak wskazano na wstępie niniejszej decyzji, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. A zatem krąg podmiotów dotkniętych bezprawnym zachowaniem Strony może być znacznie szerszy.

(207) W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że interes publiczny nie powinien być pojmowany przez pryzmat realnego naruszenia interesów konkretnych podmiotów i nie wymaga dowodzenia, że interes ten faktycznie został naruszony. Już samo stworzenie zagrożenia zakłócenia konkurencji oznacza, że interes publiczny został naruszony.⁴⁶ Biorąc pod uwagę dobro chronione w niniejszym postępowaniu należy odpowiednio przyjąć, że już samo zagrożenie powstaniem zatorów płatniczych, narusza interes publiczny. Jednocześnie, jeżeli Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych - to niewątpliwie ten stan zagrożenia powstał.

(208) Sąd Najwyższy wskazał również, że pojęcie interesu publicznego należy interpretować przez pryzmat aksjologii ustawodawstwa antymonopolowego; sformułowanie „w interesie publicznym” oznacza, że ochrona konkurencji podejmowana jest w interesie państwa, niezależnie od działań jednostek i niezależnie od ich interesów.⁴⁷ Ocena ta jest aktualna w niniejszym postępowaniu. Prezes Urzędu podejmuje bowiem interwencję niezależnie od ochrony podejmowanej indywidualnie przez wierzycieli, niezależnie od tego, czy sami wierzyciele dochodzą swych roszczeń, odsetek, czy godzą się na opóźnienia lub je

⁴⁵ Por. *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, red. C. Banasiński i E. Piontek, Lexis Nexis 2009, s. 17-18 i powołane tam orzecznictwo.

⁴⁶ Wyrok SN z dnia 24 lipca 2003 r., I CKN 496/01.

⁴⁷ Wyrok SN z dnia 27 sierpnia 2003 r., I CKN 527/01, LEX nr 137525.

akceptują nie korzystając ze środków ochrony prawnej. Interwencja ta nie ma związku z dochodzeniem roszczeń na drodze cywilnoprawnej.

(209) W ocenie Sądu Najwyższego ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni konkurencję jako mechanizm regulujący sposób funkcjonowania gospodarki; czyni to w interesie publicznym, co oznacza, że naruszenie interesu jednostki nie jest w ogóle konieczne do zastosowania instrumentów interwencyjnych w niej unormowanych. Celem interwencji Prezesa Urzędu w postępowaniach antymonopolowych jest przede wszystkim dbałość o konkurencję w oparciu o jednolite zasady, m.in. poprzez zapobieganie wykorzystywaniu pozycji dominującej stosownie do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a ochrona interesów indywidualnych konsumentów lub ich grup jest następstwem zakazania przedsiębiorcom niektórych zachowań typowych dla podmiotów dominujących, uznanych przez ustawodawcę jako zagrażające interesowi publicznemu.⁴⁸ Biorąc pod uwagę przedmiot ochrony Ustawy, jej cele i funkcje, należy przyjąć, że celem interwencji Prezesa Urzędu w postępowaniach w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest ochrona gospodarki przed powstawaniem zatorów płatniczych, ochrona indywidualnych interesów wierzycieli jest realizowana pośrednio, poprzez wymuszanie za pomocą sankcji przestrzegania przepisów Ustawy i dokonywania terminowych płatności. W niniejszym postępowaniu ochrona ta jest uzasadniona, bowiem łamiąc zakaz ustawowy w sposób opisany powyżej, Strona stworzyła stan zagrożenia powstania zatorów płatniczych w gospodarce, a zatem naruszony został interes publiczny - interes szerszego kręgu uczestników rynku, wykraczającego poza krąg wierzycieli, w stosunku do których Strona opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

(210) Mając na uwadze powyższe, skoro Strona popełniła delikt administracyjny nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, w wyniku czego w okresie objętym postępowaniem [informacja chroniona] wierzycieli nie otrzymało w terminie zapłaty za dostarczone towary lub usługi, to zachowanie to stwarza stan zagrożenia powstawania zatorów płatniczych w gospodarce, a przez to narusza interes publicznoprawny, co uzasadnia interwencję Prezesa Urzędu.

(211) W odniesieniu do zarzutów Strony dotyczących ustaleń faktycznych i prawnych, zawartych w punkcie IV pisma, Prezes Urzędu dokonał następujących ustaleń.

⁴⁸ Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 27/04, OSNP 2005, nr 7, poz. 102.

- (212) Co do stanowiska Strony w przedmiocie ilości materiału dowodowego oraz czasu prowadzenia postępowania i terminu na zajęcie stanowiska (**punkt IV.1. pisma**), Prezes UOKiK zwraca uwagę, że na wniosek Strony termin na ustosunkowanie się do zawiadomienia Prezesa Urzędu z 7 października 2022 r. został przedłużony o dodatkowe 14 dni ponad pierwotnie wyznaczone 14 dni.
- (213) W toku postępowania Prezes Urzędu poddawał analizie wyłącznie dane pochodzące od Strony, ujęte w Tabeli nr 1 i nr 2. Weryfikacja tych danych była dokonywana na podstawie dowodów przedłożonych przez samą Stronę. Prezes Urzędu co do zasady uznał, że dane podane przez Stronę znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym i nie zachodziła potrzeba dokonywania ustaleń odmiennych od podanych przez Stronę poza przypadkami, które zostały wyraźnie omówione w piśmie z dnia 7 października 2022 r. i niniejszej decyzji oraz wykazane w załączonych zestawieniach tabelarycznych. Prezes Urzędu przyjął przy tym założenie, że dane pochodzące od Strony oraz przedłożone przez nią dowody są jej znane i znajdują odzwierciedlenie w jej księgach handlowych.
- (214) Przy czym - wbrew twierdzeniom Strony - Prezes Urzędu nie używał żadnego oprzyrządowania służącego do przetworzenia tych danych, informacji lub ich interpretacji poza ogólnie dostępnymi narzędziami aplikacji MS Office. Informacje, dane i dowody były analizowane, oceniane i interpretowane przez pracowników Urzędu.
- (215) Prezes Urzędu dokładnie opisał przyjęte przez siebie założenia prowadzenia postępowania, sposób analizy materiału dowodowego i dokonane ustalenia w taki sposób, aby Strona mogła się do nich odnieść jeszcze przed wydaniem decyzji w sprawie. Biorąc pod uwagę fakt, że Strona odebrała pismo Prezesa Urzędu w dniu 21 października 2022 r., aż do dnia wydania decyzji mogła jeszcze analizować treść ustaleń Prezesa Urzędu w sprawie, zgłaszać zarzuty, czy wnioski dowodowe.
- (216) Biorąc pod uwagę powyższe - a w szczególności fakt przedłużenia Stronie, zgodnie z jej wnioskiem, terminu na ustosunkowanie się do dokonanych w sprawie ustaleń Prezesa Urzędu zawartych w piśmie z dnia 7 października 2022 r. - nie można twierdzić, jakoby Strona została pozbawiona realnej możliwości realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 10 §1 k.p.a.
- (217) W odniesieniu do zarzutów Strony zawartych w **punkcie IV.2. pisma**, co do nieuwzględnienia okoliczności indywidualnych - dotyczących Strony i prowadzonej przez

nią działalności oraz ogólnych - odnoszących się do funkcjonowania przedsiębiorców w szeroko rozumianym obrocie gospodarczym, których uwzględnienie miałoby pozwolić na zastosowanie wobec Strony przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy i odstąpienie od wymierzenia kary, Prezes UOKiK podnosi, co następuje.

- (218) Prezes Urzędu rozważył wyjaśnienia Strony zawarte w piśmie z 20 stycznia 2021 r., zgodnie z którymi nieznaczne opóźnienia w płatnościach mogą wynikać z faktu [informacja chroniona]. Prezes Urzędu wziął również pod uwagę twierdzenie Strony, że zaledwie [informacja chroniona] płatności jest dokonywanych z opóźnieniem większym niż [informacja chroniona] dni. Jednak zdaniem Prezesa Urzędu okoliczność ta jest kwestią [informacja chroniona], na którą Strona ma wpływ i nie usprawiedliwia to naruszenia ustawowego zakazu. W konsekwencji nie może również stanowić uzasadnionego przypadku, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy - biorąc pod uwagę interpretację tego pojęcia dokonaną z uwzględnieniem całego kontekstu normatywnego tego przepisu oraz celów Ustawy i funkcji kary.
- (219) Jeśli chodzi o [informacja chroniona] - okoliczność ta w żadnym przypadku nie może stanowić usprawiedliwienia opóźnień w płatnościach w stosunku do kontrahentów. [informacja chroniona]. Strona powinna zatem zadbać, aby [informacja chroniona] nie powodowało opóźnień w płatnościach.
- (220) Z kolei długość opóźnienia jest okolicznością uwzględnianą przy wymiarze kary, obliczanej według wzoru określonego w art. 13v ust. 2 Ustawy, zgodnie z którym wysokość kary jest uzależniona od skali naruszenia zakazu, w tym od liczby dni opóźnienia.
- (221) Należy podkreślić, że konstrukcja deliktu administracyjnego polegającego na nadmiernym opóźnianiu się w spełnianiu świadczeń pieniężnych jest oparta na obiektywnym kryterium opóźnienia (bez względu na przyczynę). Żadne zatem okoliczności, czy to indywidualne, czy to odnoszące się do funkcjonowania przedsiębiorców nie mają znaczenia dla oceny naruszenia zakazu. Okoliczności indywidualne dotyczące przedsiębiorcy brane są pod uwagę w zakresie podstaw odstąpienia od wymierzenia kary, o ile są spełnione przestanki, o których mowa w art. 13v ust. 6, 7 lub 8 Ustawy.
- (222) Długość opóźnienia brana jest pod uwagę na etapie obliczania kary, której wysokość zgodnie ze wzorem zależy właśnie od liczby dni opóźnienia. Im krótsze opóźnienie, tym

niższa kara. Nie może ona zatem stanowić przyczyny odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

(223) Jeśli chodzi o okoliczność [informacja chroniona], Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym skutki tego zdarzenia nie spełniają kryterium uzasadnionego przypadku w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy. Dodatkowo, po ponownej analizie materiału dowodowego, Prezes Urzędu skorygował swoje dotychczasowe ustalenia w ten sposób, że wyłączył z postępowania wszystkie transakcje, co do których ustalił, że [informacja chroniona], mimo że Strona zaprezentowała je w Tabeli nr 1 oraz w Tabeli nr 2. W związku z tym opóźnienia w zapłacie świadczeń pieniężnych na rzecz [informacja chroniona]. Z faktu [informacja chroniona] nie można wywodzić ewentualnej podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary za opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych, do czego Strona była zobowiązana niezależnie od [informacja chroniona]. Okoliczność ta nie może zatem usprawiedliwiać naruszenia zakazu ustawowego przez Stronę postępowania.

(224) Co do podnoszonego przez Stronę [informacja chroniona], Prezes Urzędu nie znajduje podstaw do zmiany swojego stanowiska. Strony transakcji handlowej zawierając umowę mogą oznaczyć termin spełnienia świadczenia pieniężnego, albo go nie oznaczać. Jeżeli jednak oznaczą ten termin, to jest on terminem spełnienia świadczenia i wyznacza jego wymagalność. Jednocześnie wierzyciel ma prawo, a nie obowiązek dochodzenia swej należności głównej, czy też odsetek za opóźnienie. Nie zmienia to faktu, że termin zapłaty został uzgodniony, a świadczenie stało się wymagalne. Z wymagalnością świadczenia prawo łączy szereg skutków, w tym rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia (art. 120 §1 kc), czy też powstanie stanu opóźnienia i roszczenia o zapłatę odsetek. Świadczenie albo staje się wymagalne - gdy termin spełnienia świadczenia upłynął, albo nie jest jeszcze wymagalne - gdy termin świadczenia nie upłynął albo nie został jeszcze oznaczony (por. art. 455 kc). Pojęcie „[informacja chroniona]”, w przypadku którego - jak chce Strona - [informacja chroniona] - nie jest znane prawu cywilnemu. Jeżeli strony transakcji handlowej uzgodniły termin spełnienia świadczenia pieniężnego, to nawet jeżeli wierzyciel zrzeka się prawa dochodzenia odsetek albo wykonania innych swych uprawnień, nie zmienia to faktu że termin został uzgodniony, a z jego upływem świadczenie stało się wymagalne, a jeżeli nie zostało spełnione w tak oznaczonym terminie, to jest opóźnione w rozumieniu art. 13b Ustawy.

- (225) Prezes Urzędu ma świadomość, że spółki handlowe należące do tej samej grupy kapitałowej są bardzo ściśle ze sobą powiązane gospodarczo, jednak są odrębnymi podmiotami prawa. W niniejszym postępowaniu Prezes Urzędu bada terminowość spełnienia świadczeń pieniężnych, a jego analizie podlegają wszystkie świadczenia pieniężne wchodzące w zakres podmiotowy i przedmiotowy Ustawy. Ustawa w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie nie przewiduje w tym zakresie wyłączeń.
- (226) W odniesieniu do podnoszonego przez Stronę braku tożsamości daty wystawienia faktury z datą jej doręczenia w formie papierowej i mogących powstać sytuacji, w których Strona faktycznie otrzyma fakturę po upływie terminu płatności wskazanym na fakturze oraz w odniesieniu do podniesionej przez Stronę konieczności weryfikacji terminów zapłaty poprzez odniesienie się do danych z systemów funkcjonujących u Strony, nie zaś dokumentów księgowych, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.
- (227) Dokonując analizy danych przedłożonych przez Stronę w formie Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ustalił, że w większości przypadków uzgodniony termin zapłaty liczony jest [informacja chroniona]. Tylko w przypadku części świadczeń pieniężnych uzgodniony termin zapłaty [informacja chroniona]. Co do sposobu liczenia terminów zapłaty i ich długości Prezes Urzędu oparł się na informacjach podanych przez samą Stronę w Tabeli nr 1, nie miał bowiem wątpliwości co do ich wiarygodności. W zakresie, w jakim Strona przedłożyła dokumenty potwierdzające zawarte umowy, w szczególności faktury VAT - dane wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 znajdowały potwierdzenie w treści analizowanych dowodów.
- (228) W tych przypadkach, w których termin zapłaty [informacja chroniona] Prezes Urzędu przyjął, że faktura została doręczona w dacie wskazanej przez Stronę jako data wpływu faktury. Prezes Urzędu przyjął bowiem, że jest to okoliczność najlepiej znana Stronie i nie zachodziła potrzeba jej weryfikowania za pomocą innych środków dowodowych.
- (229) W tych przypadkach, w których Strona wskazała, że termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych [informacja chroniona], Prezes Urzędu przyjął, że upływał on w tak liczonym terminie, wskazanym przez Stronę liczbą dni oraz datą dzienną. W tych przypadkach nie było podstaw do przyjęcia innego terminu zapłaty.
- (230) Należy podkreślić, że wystawienie faktury VAT stanowi realizację przez sprzedawcę obowiązku publicznoprawnego, wynikającego z ustaw podatkowych. Dłużnik - odbiorca świadczenia niepieniężnego - zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia za dostarczenie

towaru lub wykonanie usługi niezależnie od wystawienia faktury VAT. Jej wystawienie, poza realizacją obowiązków publicznoprawnych, stanowi potwierdzenie zawartej umowy i przypomnienie o zapłacie. Obowiązek zapłaty wynagrodzenia wynika z zawartej wcześniej umowy: pisemnej lub ustnej, nie zaś z faktu wystawienia faktury VAT. Strony mogą jednak powiązać termin zapłaty z faktem doręczenia faktury VAT. W tych przypadkach nie dojdzie do sytuacji, w której termin zapłaty upływa przed doręczeniem faktury VAT. Jest to okoliczność, na którą Strona ma wpływ. Nie może ona zatem usprawiedliwiać naruszenia zakazu ustawowego.

(231) W zakresie, w jakim Strona przedłożyła faktury VAT, Prezes Urzędu ocenił, że wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 terminy zapłaty były spójne z terminami wskazanymi na tych dokumentach. Prezes Urzędu przyjął zatem, że odzwierciedlają one treść dokonanych uzgodnień stron transakcji handlowych. Prezes Urzędu nie znalazł w związku z tym podstaw do odnoszenia się w tym zakresie do innych „danych z systemów funkcjonujących w Spółce” niż dane wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1, oznaczałoby to bowiem poszukiwanie dowodów nie mających znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli jednak Strona jest w posiadaniu danych ze swych systemów, z których wynikałyby inne uzgodnione przez strony terminy zapłaty, aniżeli wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1, to powinna w oparciu o te dane przekazać Prezesowi Urzędu informacje o uzgodnionych terminach zapłaty odpowiednio wypełniając Tabelę nr 1 lub przekazać je w innej formie.

(232) W tym miejscu należy wskazać na obowiązek współdziałania Strony postępowania z organem. Wprawdzie w doktrynie i judykaturze powszechnie przyjmuje się, że w postępowaniu administracyjnym, w tym szczególnie w sprawach sankcji administracyjnych, to na organie spoczywa ciężar dowodu. Jednak tak ukształtowana zasada ciężaru dowodu doznaje przełamania w tych przypadkach, w których możliwości poczynienia ustaleń przez organ są ograniczone, zwłaszcza, gdy wykazanie określonych faktów pozostaje w interesie strony (por. wyrok NSA z 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 603/16). W takich przypadkach ciężar przeprowadzenia dowodu spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 10 października 2007 r., sygn. akt II GSK 172/07, wyraził pogląd, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od lojalnego współdziałania w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy

nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony.

(233) Z kolei w odniesieniu do podniesionej przez Stronę okoliczności dotyczącej praktyki rynkowej i zasad prowadzenia działalności przez przedsiębiorców oraz stanowiska, że „imperatyw kształtowania kapitału obrotowego wmusza stosowanie procedur zmierzających do odpowiedniego wykorzystywania środków pieniężnych, co może w pewnych wypadkach prowadzić do nieznacznych opóźnień w realizacji zobowiązań płatniczych”, co z kolei miałyby stanowić niekwestionowaną praktykę w toku prowadzenia działalności, w ocenie Prezesa Urzędu okoliczność ta nie stanowi przyczyny usprawiedliwiającej opóźnienia na gruncie Ustawy albo mogącej stanowić przesłankę odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie jej art. 13v ust. 8. Sama zaś praktyka, świadomego naruszania terminów zapłaty albo co najmniej godzenia się na to, w celu kształtowania własnego kapitału obrotowego, nie może być aprobowana, w szczególności nie może usprawiedliwiać naruszania przez Stronę ustawowego zakazu.

(234) Jak wcześniej wskazano, liczba dni opóźnienia jest już uwzględniana przy wymiarze kary. Mając na uwadze treść przepisu art. 13v ust. 2 Ustawy oczywistym jest, że każde opóźnienie, nawet jednodniowe, stanowi podstawę do wymierzenia kary, o ile przekroczony został pułap opóźnień, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy. Tym samym niewielka liczba dni opóźnienia nie może być uzasadnionym przypadkiem odstąpienia od wymierzenia kary, bowiem jest już elementem kształtującym jej wysokość.

(235) Ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie deliktu administracyjnego polegającego na nadmiernym opóźnianiu się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, bowiem uznał, że zjawisko to negatywnie wpływa na rozwój całej gospodarki. Bez wątpienia wprowadzona regulacja zmierza do skuteczniejszego zmniejszania zatorów płatniczych. Należy wziąć pod uwagę cel jakim jest przeciwdziałanie negatywnym skutkom w postaci pozbawienia wierzycieli możliwości regulowania własnych należności, osłabieniu inwestycji, trudności z wprowadzaniem na rynek nowych produktów. Wierzyciele nie otrzymujący wynagrodzenia za dostarczone towary/ spełnione usługi muszą liczyć się z koniecznością podnoszenia cen produktów lub usług, dodatkowymi kosztami związanymi

z szukaniem alternatywnych źródeł finansowania czy zmniejszaniem funduszu wynagrodzeń, w tym ograniczaniem zatrudnienia⁴⁹.

(236) Znajduje to potwierdzenie min. w motywach (3) i (12) Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych⁵⁰, w których wskazuje się, iż: *Takie opóźnienia w płatnościach mają negatywny wpływ na płynność finansową i komplikują zarządzanie finansami przedsiębiorstw. Wpływa to również na ich konkurencyjność i rentowność, gdy z powodu opóźnień w płatnościach wierzyciel zmuszony jest sięgać do zewnętrznych źródeł finansowania. Ryzyko takich negatywnych skutków znacznie wzrasta w okresach spowolnienia gospodarczego, kiedy uzyskanie dostępu do finansowania jest trudniejsze. Konieczna jest więc zdecydowana zmiana w kierunku kultury szybkich płatności, w ramach której wszelkie zapisy uniemożliwiające naliczanie odsetek należy zawsze uznawać za rażąco nieuczciwy warunek umowy lub praktykę, w celu odwrócenia tej tendencji i zniechęcenia do przekraczania terminów płatności.*

(237) Mając na względzie powyższe, nawet jeżeli opóźnienia [informacja chroniona], przenoszone są nieuchronnie na kolejne ogniwa łańcucha dostaw, a ich główny ciężar pośrednio ponoszą podmioty zajmujące w nich najniższe miejsca. Dlatego opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych jest zjawiskiem wywołującym negatywne skutki społeczne i interes ogólnospołeczny uzasadnia nałożenie kary na podmiot, który popełnia delikt administracyjny. Wierzyciele akceptują często opóźnienia wbrew swej woli, chcąc utrzymać dobre relacje z silniejszymi na rynku partnerami. Z wywodów Strony wynika, że obejmuje ona swą świadomością i dopuszcza kilkudniowe opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych, uznając je za usprawiedliwione swoim własnym interesem, który ujmuje jako „imperatyw kształtowania kapitału obrotowego”. Własny interes nie powinien usprawiedliwiać naruszenia ustawowego zakazu. Tym samym świadczy to o braku przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. W przedmiotowym postępowaniu wymierzenie kary będzie miało zatem niewątpliwie walor prewencyjny i wychowawczy.

(238) Co do okoliczności rezygnacji przez Stronę z [informacja chroniona], w celu utrzymania dobrych relacji z partnerami, polegającej na tym, że [informacja chroniona] - zdaniem Prezesa Urzędu okoliczność ta stanowi politykę wewnętrzną Strony postępowania i nie ma

⁴⁹ Ministerstwo Rozwoju, Nowe narzędzia prawne w walce z zatorami płatniczymi, Warszawa, 2019.

⁵⁰ Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1, dalej: „Dyrektywa 2011/7/UE”.

żadnego wpływu na ocenę popełnienia przez Stronę deliktu administracyjnego, ani na ocenę ewentualnej przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Na marginesie należy dodać, że twierdzenia Strony nie są spójne z informacjami podanymi przez nią w Sprawozdaniu Zarządu z działalności za rok 2020 i 2021, gdzie w punkcie 10 stwierdza się, że: „Spółka odnotowała wprawdzie nieznaczne opóźnienia w płatnościach, jednak stale monitorowała poziom należności i zobowiązań, nie doprowadzając do zatorów płatniczych i ściągając należne kwoty od swoich kontrahentów”.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności DSV Road Sp. z o.o. w 2020 r. (www.ekrs.ms.gov.pl), [k. 4428-4430 (tom XVIII)].

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności DSV Road Sp. z o.o. w 2021 r. (www.ekrs.ms.gov.pl), [k. 4431-4433 (tom XVIII)].

- (239) Dochodzenie wymagalnych wierzytelności jest uprawnieniem wierzyciela, z którego może on korzystać według swego uznania. [informacja chroniona] nie może usprawiedliwiać opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych w stosunku do wierzycieli. Zdaniem Prezesa Urzędu motywy, którymi kieruje się Strona dopuszczając się opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, czyli własne imperatywy kształtowania kapitału obrotowego, w tym [informacja chroniona], wydają się stanowić element strategii przedsiębiorstwa - świadczą też w ocenie Prezesa Urzędu o tym, że wymierzona kara spełni swe funkcje i będzie miała walor wychowawczy.
- (240) Podniesione przez Stronę okoliczności [informacja chroniona] - które mogą stanowić zdaniem Strony obiektywne ograniczenia funkcjonowania na rynku - zdaniem Prezesa Urzędu również nie mają znaczenia dla oceny popełnienia deliktu administracyjnego na gruncie Ustawy, ani nie mogą stanowić przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie jej art. 13v ust. 8, nie stanowią bowiem okoliczności wyjątkowych, usprawiedliwiających opóźnienia. Każdy podmiot funkcjonuje w określonym układzie stosunków, mających wpływ na funkcjonowanie na rynku. Problem relacji wewnątrzgrupowych, czy też obowiązujących w tym środowisku procedur dotyczy co do zasady każdego podmiotu funkcjonującego w grupie kapitałowej.
- (241) W związku z powyższym zdaniem Prezesa Urzędu interes społeczny w wymierzeniu kary przeważa w niniejszym postępowaniu nad wskazanym przez Stronę interesem indywidualnym w odstąpieniu od jej wymierzenia. Jak wyżej wspomniano, skutki opóźnień

w płatnościach dotyczą nie tylko podmiotów, z którymi dłużnik pozostaje w bezpośrednich relacjach, ale pośrednio również podmioty stanowiące kolejne ogniwa w łańcuchu dostaw. Celem Ustawy, w którym wyraża się jej funkcja społeczna, w ślad za celami wyznaczonymi przez Dyrektywę 2011/7/UE, jest natomiast wprowadzenie kultury terminowych płatności.

(242) W odniesieniu do zarzutów Strony zawartych w **punkcie IV.3. pisma**, Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że ocena terminowości spełnienia świadczeń pieniężnych w transakcji handlowej, [informacja chroniona], powinna być oceniana na podstawie uzgodnień dokonanych przez strony transakcji handlowych. [informacja chroniona].⁵¹

(243) [informacja chroniona].

(244) [informacja chroniona].

(245) [informacja chroniona].

Dowód: [informacja chroniona].

(246) Zaprezentowane stanowisko w żadnym razie nie jest surowe, wręcz przeciwnie zapewnia równość podmiotów prawa. [informacja chroniona]. Prezes Urzędu nie dostrzega tu jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych, które miałyby być rozstrzygane na podstawie art. 7a k.p.a. Faktu tego nie zmienia - wbrew twierdzeniom Strony - użycie przez Prezesa Urzędu stwierdzenia „w ocenie Prezesa Urzędu”. Jest ono wyrazem dokonania oceny prawnej i może być użyte w każdym przypadku, gdy Prezes Urzędu dokonuje ustaleń. W żadnym razie nie jest ono przejawem niepewności Prezesa Urzędu co do stanu prawnego - w tym zakresie zwrot ten został błędnie odczytany przez Stronę.

(247) Nie sposób zgodzić się ze Stroną postępowania, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje art. 7a §1 k.p.a., określona w nim zasada dotyczy bowiem sytuacji, w których wykładnia mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa materialnego, dokonana zgodnie z zasadami i dyrektywami wykładni, wynikającymi z prawoznawstwa, prowadzi do kilku możliwych rezultatów. Odnosi się ona zatem do przypadków, w których organ - dokonując analizy i obiektywnej oceny możliwych procesów oraz wyników wykładni - stwierdza, że kilka wyników wykładni może być uznanych za prawidłowe. Zasada *in dubio pro libertate* pełni rolę uzupełniającą, gdyż jej zastosowanie wchodzi w grę dopiero

⁵¹ [informacja chroniona].

wówczas, gdy zastosowanie innych zasad wykładni nie daje jednoznacznego rezultatu⁵². Prezes UOKiK nie może zgodzić się z opinią strony postępowania, że w sprawie istnieją nie dające się usunąć wątpliwości co do wykładni przepisów stosowanego prawa. W niniejszej sprawie w opinii Prezesa UOKiK nie pojawiły się wątpliwości co do zastosowanych norm prawnych.

(248) Na marginesie Prezes Urzędu zauważa, że Strona nie wskazała, co do której normy prawnej w powyższym kontekście miałyby istnieć wątpliwości interpretacyjna, ani która norma prawna miałyby być interpretowana na podstawie art. 7a §1 k.p.a.

(249) W odniesieniu do zarzutów Strony zawartych w **punkcie IV.4. pisma**, Prezes Urzędu informuje, że pierwotna weryfikacja wskazanej przez Stronę w Tabeli nr 1 daty wpływu faktury w ewidencji podatkowej JPK_VAT wykazała niezgodność - Strona wskazała datę 23 czerwca 2020 r., natomiast wg danych zawartych w JPK_VAT datą wpływu faktury był 16 czerwca 2020 r. W tych okolicznościach Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia o dane wynikające z dokumentu jakim jest ewidencja podatkowa JPK_VAT, ustalił maksymalny termin zapłaty, który przypadł w okresie objętym postępowaniem i obliczył liczbę dni opóźnienia.

(250) Na podstawie wyjaśnień Strony zawartych w piśmie z 18 listopada 2022 r., Prezes Urzędu skorygował swe dotychczasowe ustalenia i w odniesieniu do świadczenia pieniężnego ujętego w Tabeli Z.6 przyjął jako datę doręczenia faktury datę faktycznego wpływu faktury wskazaną przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, nie zaś datę wynikającą z JPK_VAT.

(251) W odniesieniu do zarzutów Strony zawartych w **punkcie V pisma**, Prezes UOKiK nie stwierdza zaistnienia w stosunku do Strony postępowania przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy. Prezes Urzędu rozważył okoliczności wskazane przez Stronę, jednak nie mają one wpływu na ustalenia Prezesa Urzędu w zakresie braku przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy, w szczególności nie powodują zaistnienia przewagi przeterminowanych należności nad przeterminowanymi zobowiązaniami.

(252) Jeśli chodzi o możliwości (czasowe i techniczne) przeprowadzenia przez Stronę dokładnej analizy danych i informacji zawartych w zawiadomieniu, która - w ocenie Strony - mogłaby doprowadzić do wykazania przewagi należności nad zobowiązaniami, zdaniem Prezesa

⁵² Wyrok NSA z 23 lutego 2021 r. (III OSK 3286/21, OSP 2021, Nr 7-8, poz. 64).

Urzędu Strona obiektywnie miała taką możliwość. Prezes Urzędu dokładnie omówił założenia, na podstawie których dokonywał ustaleń, sposób weryfikacji dowodów i wyniki ich oceny. Świadczenia zostały podzielone na kategorie i ujęte w zestawieniach tabelarycznych. Punktem wyjścia dokonanych analiz były informacje pochodzące od Strony, kwestie ocenione odmiennie zostały wyraźnie omówione. Prezes Urzędu nie stosował żadnych narzędzi poza ogólnie dostępnymi funkcjonalnościami systemu MS Office.

(253) Co do zakwestionowania terminowości [informacja chroniona] świadczeń wewnątrzgrupowych, jako spełnionych po terminie - jak wykazano wcześniej - Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do zmiany swego stanowiska. W tym miejscu warto podkreślić, że wszystkie świadczenia wewnątrzgrupowe należne Stronie postępowania w okresie objętym postępowaniem, które zostały wykazane przez nią w Tabeli nr 2, jako nie otrzymane w terminie, zostały wliczone do ogólnej sumy świadczeń nie otrzymanych przez nią w terminie i jako takie uwzględnione w zakresie oceny zaistnienia przestanki, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

(254) Co do nieuzasadnionego uznania przez Prezesa Urzędu, że data wskazana w zestawieniu jako data wpływu faktur jest tożsama z datą, w której Strona faktycznie otrzymała tę fakturę, Prezes Urzędu podtrzymuje swoje wcześniejsze stanowisko. Jeszcze raz należy podkreślić, że Strona posiada najlepszą wiedzę o tym, kiedy otrzymała fakturę. Jeżeli data wpływu faktury nie jest tożsama z datą otrzymania jej przez Stronę (choć Strona nie wskazała na czym ta różnica miałaby polegać i biorąc pod uwagę zakres znaczeniowy tych pojęć trudno jest ustalić tą różnicę) - Strona powinna wskazać te przypadki. Podkreślenia jednak wymaga, że nawet jeżeli - jak wskazuje Strona - data wpływu faktury nie byłaby datą otrzymania faktury, to w tabelarycznym zestawieniu świadczeń pieniężnych Strona wskazała dla każdego świadczenia pieniężnego uzgodnione terminy zapłaty zarówno określone liczbą dni, jak i datą dzienną, w której termin upływa. Prezes Urzędu ustalając wymagalność świadczeń pieniężnych brał pod uwagę wskazane przez Stronę datyienne, w których upływał uzgodniony termin zapłaty. A zatem ewentualne niezgodności, na które wskazuje Strona nie powinny mieć wpływu na ustalenia dotyczące terminowości spełnienia świadczeń pieniężnych, uznając, że Strona podała rzetelne dane.

(255) Co do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę [informacja chroniona], Prezes Urzędu podtrzymuje wcześniej zaprezentowane stanowisko i podkreśla, że nie ma podstaw do wyłączenia tych świadczeń pieniężnych z ogólnej puli świadczeń niespełnionych lub

spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, tylko dlatego, że po [informacja chroniona].

- (256) Podkreślenia wymaga fakt, że Prezes Urzędu stosuje przepisy Ustawy z uwzględnieniem zasady równości podmiotów wobec prawa, zgodnie ze swą dotychczasową praktyką jednolicie we wszystkich sprawach, w których występują [informacja chroniona] (art. 8 §1 kpa). Prezes Urzędu nie znajduje podstaw, aby w niniejszej sprawie odstąpić od swej utrwalonej praktyki.
- (257) W punkcie VI pisma, w odniesieniu do okoliczności przemawiających za odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, Strona podniosła, że Prezes Urzędu błędnie zinterpretował pojęcie uznania administracyjnego i dokonał niewłaściwej wykładni pojęcia „uzasadnionego przypadku” i ponowiła wniosek w zakresie odstąpienia od wymierzenia kary na tej podstawie.
- (258) Strona podniosła - powołując się na sądownictwo administracyjne - że w przypadku decyzji opartych na uznaniu administracyjnym obowiązkiem organu załatwiającego sprawę jest załatwienie jej zgodnie z żądaniem obywatela. Wydając decyzję na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy Prezes Urzędu - zdaniem Strony - w pierwszej kolejności powinien rozważyć podjęcie decyzji o nienakładaniu na nią kary, zaś w razie zajęcia odmiennego stanowiska, powinien udowodnić przewagę interesu publicznego nad indywidualnym interesem Strony postępowania.
- (259) W pierwszej kolejności Prezes Urzędu pragnie podnieść, że cytowane przez Stronę orzecznictwo, z którego miałyby wynikać domniemanie pozytywnego załatwienia sprawy odnosi się do postępowań dotyczących udzielenia stronie na jej wniosek uprawnienia, czy też zezwolenia. Należy mieć na względzie, że analizowany przepis art. 13v ust. 8 Ustawy nie dotyczy przyznania Stronie uprawnienia, tylko zwolnienia z kary, a zatem wiąże się z przyznaniem swego rodzaju ulgi - zwolnienia z obowiązku zapłaty kary, którą sprawca deliktu administracyjnego co do zasady powinien zapłacić. Zastosowanie uznania administracyjnego w niniejszej sprawie, jak i interpretacja pojęcia niedookreślonego „uzasadnionego przypadku” nie mogą zatem abstrahować od tego faktu, jak i całego kontekstu normatywnego przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy oraz funkcji kary i celów Ustawy. Powinny być też stosowane z poszanowaniem konstytucyjnej zasady równości podmiotów wobec prawa.

(260) Zgodnie z treścią przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy - w *uzasadnionych przypadkach* Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(261) Nie ulega wątpliwości, że decyzja o odstąpieniu od wymierzenia kary na podstawie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy jest decyzją wydawaną w ramach uznania administracyjnego. Świadczy o tym chociażby użycie sformułowania „może”. Do organu należy zatem wybór konsekwencji prawnej.

(262) Jednak zastosowanie uznania administracyjnego, czyli wybór konsekwencji prawnej, uzależnione jest od spełnienia ustawowej przesłanki wskazanej w hipotezie normy prawnej - czyli zaistnienia „uzasadnionego przypadku”. Ustawodawca posłużył się tutaj pojęciem niedookreślonym, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo. Biorąc pod uwagę ukształtowaną linią orzecznictwa, zwłaszcza w zakresie stosowania przez organy administracji przepisów dotyczących ulg i zwolnień w ramach uznania administracyjnego - należy przyjąć, że dopiero po wystąpieniu przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary, organ administracyjny ma możliwość wyboru konsekwencji prawnej stanu faktycznego, albowiem dopiero wtedy działa w granicach uznania administracyjnego. Dopiero zatem spełnienie przesłanki określonej w normie prawnej powoduje, że organ przechodzi do etapu decyzyjnego - rozstrzygnięcia w ramach uznania⁵³. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny - sferę pojęć niedookreślonych należałoby odróżnić od sfery uznania administracyjnego. Pierwsza podlega pełnej wykładni w procesie interpretacji prawa, druga zaś dotyczy wyboru konsekwencji zaistnienia normy prawnej w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego.⁵⁴

(263) W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu ustalił, że nie zachodzi „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary, a zatem stwierdził brak przesłanek do dokonania rozstrzygnięcia w ramach uznania administracyjnego. Ustalenia Prezesa dotyczą zatem sfery wykładni pojęcia „uzasadnionego przypadku”, nie zaś sfery uznania administracyjnego.

(264) Dokonując ustaleń w tym zakresie Prezes Urzędu wziął przy tym pod uwagę cały kontekst normatywny przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy oraz cele i funkcje Ustawy, a także całokształt okoliczności niniejszej sprawy, w tym wszystkie okoliczności podniesione przez Stronę.

⁵³ Por. wyrok NSA z 6 maja 2019 r., I GSK 164/19. LEX.

⁵⁴ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 2003 r., K 43/02, OTK-A 2003/6/49.

- (265) W odniesieniu do twierdzeń Strony zawartych w **punkcie VI.2. pisma**, co do wykładni pojęcia „uzasadnionych przypadków” Prezes UOKiK zaprezentował szczegółowo w uzasadnieniu niniejszej decyzji wykładnię pojęcia „uzasadniony przypadek”, z uwzględnieniem kontekstu normatywnego przepisu art. 13v ust. 8 ustawy oraz celów Ustawy i funkcji kary.
- (266) W ocenie Prezesa Urzędu powołane przez Stronę okoliczności związane z [informacja chroniona] mogą stanowić usprawiedliwionej przyczyny opóźnienia się w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Są to okoliczności na które Strona miała wpływ i mogła zorganizować czynności w ten sposób, aby nie zakłócać procesu spełniania świadczeń pieniężnych. Dodatkowo Prezes Urzędu wyłączył z niniejszego postępowania wszystkie świadczenia pieniężne, wynikające z [informacja chroniona] nie powinien zakłócać spełniania świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania.
- (267) W **punkcie VI.3. pisma**, Strona ponowiła wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, wskazując - obok okoliczności związanych z [informacja chroniona], również na szereg innych okoliczności, które jej zdaniem powinny być rozpatrywane kumulatywnie i jako takie stanowić „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary. Wśród okoliczności tych Strona przy tym wymieniła zarówno okoliczności dotyczące jej wewnętrznej organizacji, jak i okoliczności, które mogą dotyczyć również innych podmiotów. Strona podniosła również, że zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy jest w obecnym stanie prawnym jedyną możliwością miarkowania kary.
- (268) W pierwszej kolejności Prezes Urzędu pragnie podkreślić, że art. 13v ust. 8 Ustawy nie może służyć, jako narzędzie do miarkowania kary. Brak ku temu podstaw prawnych, ale też nie istnieje taka potrzeba w stanie prawnym obowiązującym w niniejszej sprawie. Wysokość kary administracyjnej za nadmierne opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych jest bowiem proporcjonalna do skali naruszenia prawa, a zatem ewentualne jej „miarkowanie” dokonywane jest już na etapie jej wymierzania. Przy czym w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wymierzenie kary jest zasadą. Przepis art. 13v ust. 8 Ustawy daje Prezesowi Urzędu tylko dwie możliwości wyboru konsekwencji prawnych, o ile wystąpił „uzasadniony przypadek”: odstąpienie od wymierzenia kary, albo nieodstępowanie od jej wymierzenia. Jak wyżej wspomniano, taka konstrukcja wyboru konsekwencji prawnych ma też wpływ

na interpretację pojęcia „uzasadnionego przypadku” - jako okoliczności wyjątkowych, niezależnych od Strony, w których wymierzenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami i celami Ustawy. Przy czym, w niniejszej sprawie nie zachodzi „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, a zatem w ogóle brak jest podstaw do zastosowania tego przepisu i dokonania wyboru określonych w nim konsekwencji prawnych.

(269) Na marginesie Prezes Urzędu pragnie zauważyć, że administracyjna kara pieniężna wymierzana na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy w brzmieniu nadanym przez Ustawę nowelizującą, podlegałaby wprowadzeniu miarkowaniu, ale jej maksymalna wysokość w przedmiotowej sprawie, obliczona w oparciu o ustawowy wzór wyniosłaby blisko 1 mln zł i nawet przy uwzględnieniu ewentualnych okoliczności łagodzących, byłaby ostatecznie znacznie wyższa niż kara wymierzana na mocy niniejszej decyzji. Nadto, zgodnie z przepisem art. 13v ust. 2 Ustawy w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą Prezes Urzędu uwzględnia przy jej wymierzeniu wskazane w tym przepisie okoliczności, zarówno te, które w okolicznościach konkretnej sprawy działają na korzyść Strony (obniżające karę), jak i te które działają na jej niekorzyść (podwyższające karę do granicy kary maksymalnej).

(270) Jak wcześniej wspomniano, „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy nie mogą stanowić okoliczności dotyczące wewnętrznej organizacji strony postępowania i podejmowanych przez nią decyzji, bez względu na jej relacje w strukturze korporacyjnej, bowiem może ona tak zorganizować swoje postępowanie, aby nie naruszać ustawowego zakazu. Z powodów wskazanych powyżej „uzasadnionego przypadku” nie mogą stanowić w okolicznościach niniejszej sprawy takie podniesione przez Stronę okoliczności, jak:

- a) [informacja chroniona] - Strona może bowiem dostosować [informacja chroniona]. Wszyscy przedsiębiorcy na zasadzie równości są adresatami norm prawnych zawartych w Ustawie i zobowiązani są do przestrzegania uzgodnionych terminów zapłaty oraz do odpowiedniego dostosowania swych procedur wewnętrznych do stanu prawnego. Prezes Urzędu stosuje przepisy Ustawy na zasadzie równości, w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorców. Strona powinna ponosić konsekwencję własnych działań, w tym skutki stosowanych przez siebie procedur także wtedy, gdy prowadzą one do naruszenia prawa;

- b) [informacja chroniona];
- c) utrzymywanie odpowiedniego poziomu płynności oraz optymalnego zarządzania środkami - nie może to bowiem prowadzić do kredytowania się kosztem wierzycieli i naruszania zakazu ustawowego;
- d) zachowanie Strony w stosunku do kontrahentów polegające na [informacja chroniona]
 - bowiem zachowanie zgodne z prawem powinno być normą i nie można z faktu nienaruszania określonych przepisów Ustawy wywodzić podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary za naruszenie innych przepisów tej Ustawy.

(271) „Uzasadnionego przypadku” nie stanowią również takie podniesione przez Stronę okoliczności związane z popełnieniem deliktu, jak:

- a) stosunkowo niewielkie opóźnienia - bowiem jak wskazano wcześniej - długość opóźnienia jest już uwzględniana przy obliczaniu kary na etapie jej wymiaru;
- b) brak naruszenia art. 7 ust. 2a Ustawy - bowiem jego naruszenie nie jest decydujące dla popełnienia deliktu administracyjnego. Prezes Urzędu wymierza karę, niezależnie od tego, czy Strona naruszała art. 7 ust. 2a Ustawy. Nadto brak naruszenia tego przepisu w konkretnej sprawie może wynikać choćby z faktu, że kontrahentami strony postępowania są głównie lub wyłącznie podmioty będące dużymi przedsiębiorcami.

(272) „Uzasadnionego przypadku” nie mogą też stanowić okoliczności, które dotyczą również innych podmiotów, nie mają one bowiem charakteru wyjątkowego, ale związane są z prowadzeniem działalności w ogóle albo z prowadzeniem jej w określonych branżach i nie mogą stanowić usprawiedliwienia naruszenia zakazu ustawowego:

- a) brak wymogu dostarczania przez krajowych kontrahentów faktur w wersji elektronicznej, co powoduje niespójność dat zapłaty wskazanych na fakturach papierowych z datami, w których faktury te zostały doręczone Stronie;
- b) specyfika branży transportowej.

(273) Jednocześnie brak jest podstaw w obowiązujących normach prawnych do uprzywilejowania branży transportowej poprzez przyjęcie, że „specyfika branży transportowej” miałaby być uwzględniana w ocenie istnienia „uzasadnionego przypadku” odstąpienia od wymierzenia

kary, czy też stanowić usprawiedliwienie naruszenia zakazu ustawowego. Ustawa ma zastosowanie do wszystkich podmiotów prawa należących do kręgu jej adresatów, a Prezes Urzędu stosuje ją na zasadach równości.

(274) Strona podniosła również, że w jej opinii istnieją podstawy do przyjęcia, że stosownie do art. 7 *in fine* kpa słuszny interes Strony postępowania w odstąpieniu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad interesem społecznym przemawiającym za nałożeniem tej kary i zarzucił nieprzeprowadzenie w tym zakresie stosownej analizy. W tym kontekście, po dokonaniu wstępnego oszacowania wysokości kary, Strona podniosła, że kara ta byłaby dla niej nadmiernym obciążeniem i wpłynęła na jej kondycję, płynność finansową i zdolność realizowania zobowiązań w inny sposób. W konsekwencji wpłynęłaby też na interes innych uczestników rynku, na którym działa Strona, a w rezultacie także na konsumentów. Strona podniosła również, że ewentualna korzyść społeczna wynikająca z uiszczenia kary i tak byłaby iluzoryczna, bowiem kara nie jest przeznaczona na rzecz wierzycieli, ale stanowi dochód budżetu państwa, zgodnie z art. 13x Ustawy. W związku z powyższym, należy podnieść, co następuje.

(275) W pierwszej kolejności należy podkreślić, że analizując, czy w sprawie zachodzi „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary, Prezes Urzędu ustala, czy istnieje przesłanka do zastosowania przepisu art. 13v Ust. 8 Ustawy. Dopiero w przypadku stwierdzenia zaistnienia tej przesłanki mógłby przejść do sfery decyzyjnej opartej na uznaniu administracyjnym w zakresie wyboru konsekwencji prawnej: odstąpienia od wymierzenia kary lub nieodstępowania. Jednak w przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu nie stwierdził zaistnienia przesłanki „uzasadnionego przypadku”, a zatem podstaw do zastosowania przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.

(276) W literaturze przedmiotu podnosi się, że przepis art. 7 *in fine* kpa może mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do podejmowania przez organ administracji publicznej decyzji administracyjnych na podstawie uznania administracyjnego. W wypadku gdy prawo materialne upoważnia organ administracji publicznej do działania na zasadzie uznania, to przyznaje temu organowi sferę tzw. luzu decyzyjnego, który może być częściowo determinowany zasadą uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli⁵⁵. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w orzecznictwo sądowym⁵⁶.

⁵⁵ A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7.

(277) Decyzja o wymierzeniu kary na podstawie art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy jest decyzją związaną, nie zaś opartą na uznaniu administracyjnym. Prezes Urzędu zobowiązany jest do wymierzenia kary, jeżeli ustali istnienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i nie stwierdzi przesłanek, o których mowa w przepisach art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy. Jak wskazuje się w orzecznictwie sądowym zasada uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli wyrażona w art. 7 kpa nie może powodować naruszenia przepisów prawa materialnego, gdyż przepisy prawa materialnego wyznaczają treść rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej.⁵⁷ W analizowanej sprawie treść rozstrzygnięcia określa art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy.

(278) Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że zasada określona w art. 7 *in fine* kpa nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości.⁵⁸

(279) Jeśli chodzi o konsekwencje finansowe, jakie kara może wywołać dla Strony należy wskazać, że nie jest to przedmiotem ustaleń w niniejszym postępowaniu. Wymaga jednak podkreślenia, że kara powinna stanowić pewną dolegliwość dla podmiotu zobowiązanego, bowiem w tym wyraża się jej funkcja represyjna. Wysokość kary wymierzanej na podstawie art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy i sposób jej liczenia nawiązują do wartości odsetek za korzystanie z kapitału przez sprawcę deliktu administracyjnego, przez co kara ta jest proporcjonalna do skali naruszenia i korzyści osiągniętych w związku z tym naruszeniem i jako taka nie powinna stanowić nadmiernego obciążenia dla podmiotu zobowiązanego. Zgodnie ze Sprawozdaniem Zarządu z działalności Strona osiągnęła w roku 2021 zysk netto w kwocie 24 581 000, 00 zł, który zgodnie z uchwałą nr 3 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 6 września 2022 r. został w całości przeznaczony na kapitał zapasowy Strony. Poza tym, ze sprawozdań finansowych Strony za lata 2020 i 2021 nie wynika, aby wszczęcie i prowadzenie niniejszego postępowania oraz ewentualne nałożenie kary administracyjnej mogło stanowić istotne zdarzenie dla Strony lub mieć jakikolwiek wpływ na jej przyszłą działalność. Nie jest też ono wykazane w części tych sprawozdań pod nazwą: „Lista toczących się spraw sądowych i innych podobnych spraw, w których może

⁵⁶ Wyrok NSA w Katowicach z 18.12.1995 r., SA/Ka 2198/94, LEX nr 27111, wyrok NSA we Wrocławiu z 23.06.1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845.

⁵⁷ Wyrok NSA z 25 lutego 2002 r., II SA 3126/00, LEX nr 81779.

⁵⁸ A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7.; wyrok NSA z 1 grudnia 2016 r., II OSK 1097/16.

występować zobowiązanie.” Twierdzenia Strony w zakresie negatywnych skutków, które wymierzenie kary może dla niej spowodować są zatem bezpodstawne.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności DSV Road Sp. z o.o. w 2021 r. (www.ekrs.ms.gov.pl), [k. 4431-4433 (tom XVIII)].

Dowód: Protokół Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników DSV Road Sp. z o.o. z dnia 6 września 2022 r. (www.ekrs.ms.gov.pl), [k. 4434-4440 (tom XVIII)].

Dowód: Sprawozdanie finansowe za rok obrotowy zakończony w dniu 31 grudnia 2020 r. - Dodatkowe Informacje i objaśnienia (www.ekrs.ms.gov.pl), [k. 4441-4452 (tom XVIII)].

Dowód: Sprawozdanie finansowe za rok obrotowy zakończony w dniu 31 grudnia 2021 r. - Dodatkowe Informacje i objaśnienia (www.ekrs.ms.gov.pl), [k. 4453-4463 (tom XVIII)].

(280) Jeśli zaś chodzi o podniesioną przez Stronę iluzoryczność korzyści społecznej w wymierzeniu kary, która miałaby wynikać z faktu, że wpływy z tytułu kar stanowią dochód budżetu państwa, a nie są przeznaczane dla wierzycieli, Prezes Urzędu podkreśla, że wynika to z istoty kar administracyjnych i faktu, że postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych prowadzone jest w interesie publicznym, a nie w interesie indywidualnych wierzycieli. Celem sankcji karnej jest wymuszenie zgodnego z prawem zachowania podmiotów prawa, czyli przestrzegania uzgodnionych terminów zapłaty i niedoprowadzanie do nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem wprowadzenie kultury terminowych płatności. W ten sposób następuje pośrednia ochrona wierzycieli.

(281) Kumulatywne rozpatrzenie powyższych okoliczności nie ma wpływu na ocenę istnienia w niniejszej sprawie „uzasadnionego przypadku”, bowiem stanowią one grupę okoliczności o różnym charakterze, których wspólną cechą jest to, że w odczuciu Strony przemawiają za odstąpieniem od wymierzenia kary. O zastosowaniu art. 13v ust. 8 Ustawy nie może decydować wielość subiektywnych przyczyn opóźnień, ale zaistnienie takich okoliczności, które spełniają wskazane przez Prezesa Urzędu kryteria „uzasadnionego przypadku”. Ponadto, jak wskazano, powołane okoliczności nie usprawiedliwiają naruszenia przez Stronę zakazu administracyjnego.

(282) Należy wziąć również pod uwagę, że gdyby okoliczności wskazane przez Stronę miały stanowić „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary - to w zasadzie wymierzenie kary za nadmierne opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych byłoby niemożliwe w żadnej sprawie, bowiem w każdej sprawie strona postępowania jest w stanie

powołać szereg okoliczności stanowiących przyczynę nadmiernego opóźniania się przez nią w spełnianiu świadczeń pieniężnych, które jej zdaniem usprawiedliwiają w jej subiektywnym odczuciu odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Prezes Urzędu nie mógłby zatem realizować swych ustawowych kompetencji, a walka z zatorami płatniczymi byłaby iluzoryczna. Z tych też względów okoliczności uzasadniające zastosowanie tego przepisu powinny być wyjątkowe i nadzwyczajne, cech tych nie posiada całokształt okoliczności wskazanych przez Stronę. W sprawie nie zachodzi zatem „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary.

(283) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie dostrzegł również w okolicznościach niniejszego postępowania, aby indywidualny interes Strony postępowania w odstąpieniu od wymierzenia kary przeważał nad interesem społecznym w jej ukaraniu.

(284) Prezes Urzędu pragnie również zwrócić uwagę, że w toku swoich wywodów Strona w wielu miejscach powoływała się na ustalenia dokonane przez Prezesa Urzędu w decyzji nr DZP-3/2021. Prezes Urzędu zwraca uwagę, że każda decyzja zapada na gruncie odmiennego stanu faktycznego, a wersja jawna decyzji nie zawiera wszystkich elementów uzasadnienia. Niemniej jednak należy zauważyć, że na mocy prawomocnej decyzji na adresata ww. decyzji została nałożona kara pieniężna za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w wysokości 426 587, 62 zł, a ustalenia Prezesa Urzędu nie zostały przez ten podmiot zakwestionowane.

5. Wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej i jej podstawy

(285) Stosownie do treści art. 13v ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(286) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$\text{JKP} = \text{WŚ} \times n / 365 \times \text{OU}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(287) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia „n” obliczoną dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość „WŚ” ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego w niniejszym piśmie kursu walut w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

(288) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą **16,75%** w stosunku rocznym⁵⁹.

(289) W oparciu o wskazane w niniejszej decyzji założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary „JKP” za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach od Z.1. do Z.7. i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];

⁵⁹ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 31 grudnia 2021 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2022 r. poz. 8).

- w Tabeli Z.2. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.3. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.4. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.5. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.6. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.7. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona].

(290) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wynosi 164 292,52 złotych.

(291) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, w konsekwencji stanowiące o nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach administracyjną karę pieniężną w wysokości 164 292,52 złotych i orzekł jak w punkcie I.2. sentencji decyzji.

(292) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

(293) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(294) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

6. Przesłanka obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy

- (295) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 tego artykułu o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.
- (296) Prezes Urzędu ustalił, że nie wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary, zostały przez Stronę postępowania spełnione przed 16 grudnia 2020 r. Jednocześnie, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdza, aby w terminie 14 dni od dnia doręczenia Stronie postępowania postanowienia o wszczęciu postępowania, Strona spełniła ww. świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie będzie miał podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

VI. Koszty postępowania

- (297) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (298) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

- (299) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (300) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (301) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 63,50 zł.
- (302) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 63,50 zł i orzekł jak w punkcie II.1. sentencji decyzji.
- (303) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶⁰ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁶¹. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁶².

⁶⁰ na podstawie art. 13v ust. 9 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

⁶¹ na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

⁶² na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁶³.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁶⁴.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁶⁵.
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁶⁶.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:
 - 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶⁷;
 - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
 - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK,

⁶³ na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 137), dalej „p.p.s.a.”.

⁶⁴ na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁶⁵ na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221, poz. 2193)

⁶⁶ na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

⁶⁷ na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁶⁸;

- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁶⁹;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów⁷⁰ jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

7. Stosownie do treści art. 13x ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

VIII. Wykaz załączników do decyzji⁷¹

Załącznik nr 1 - Tabela W.Z.1. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem (1 strona)

Załącznik nr 2 - Tabela W.Z.2. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem (83 strony)

⁶⁸ na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁶⁹ na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁷⁰ Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz.U. nr 221 poz.2193).

⁷¹ Na podstawie art. 1 pkt 13 w zw. z art. 3 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414).

Załącznik nr 3 - Tabela W.Z.3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie (601 stron)

Załącznik nr 4 - Tabela W.Z.4. Świadczenia pieniężne, dla których Strona dokonała korekty księgowej na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej (1 strona)

Załącznik nr 5 - Tabela W.Z.5. Świadczenia pieniężne wykazane w Tabeli nr 1 wielokrotnie (1 strona)

Załącznik nr 6 - Tabela W.Z.6. Świadczenia pieniężne wykazane w Tabeli nr 1 z wartościami ujemnymi (11 stron)

Załącznik nr 7 - Tabela W.Z.7. Świadczenia pieniężne wykazane w Tabeli nr 1 - wynikające z [informacja chroniona] (3 strony)

Załącznik nr 8 - Tabela Z.1. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (667 stron)

Załącznik nr 9 - Tabela Z.2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walutach obcych (20 stron)

Załącznik nr 10 - Tabela Z.3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części w terminie [informacja chroniona] i w części po terminie przelewem bankowym (2 strony)

Załącznik nr 11 - Tabela Z.4. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (3 strony)

Załącznik nr 12 - Tabela Z.5. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona] (1 strona)

Załącznik nr 13 - Tabela Z.6. Świadczenie pieniężne spełnione przez Stronę po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy (1 strona)

Załącznik nr 14 - Tabela Z.7. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata nastąpiła [informacja chroniona] (25 stron)

Załącznik nr 15 - Tabela W.N.1. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem (8 stron)

Załącznik nr 16 - Tabela W.N.2. Świadczenia pieniężne stanowiące zobowiązania Strony (5 stron)

Załącznik nr 17 - Tabela W.N.3. Świadczenia pieniężne omyłkowo wykazane przez Stronę (1 strona)

Załącznik nr 18 - Tabela W.N.4. Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych (1 strona)

Załącznik nr 19 - Tabela W.N.5. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę w terminie (24 strony)

Załącznik nr 20 - Tabela W.N.6. Świadczenia pieniężne wynikające z [informacja chroniona] (2 strony)

Załącznik nr 21 - Tabela N.1. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (348 stron)

Załącznik nr 22 - Tabela N.2. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (2 strony)

Załącznik nr 23 - Tabela N.3. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę po terminie lub nieotrzymane w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walutach obcych (173 strony)

Załącznik nr 24 - Tabela N.4. Świadczenia pieniężne otrzymane przez Stronę w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona] (1 strona)

Z upoważnienia Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Marlena Boba

Zastępca Dyrektora

*Departamentu Postępowania
w Sprawach Zatorów Płatniczych*

Otrzymuje:

1. DSV Road Sp. z o.o. z siedzibą w Duchnicach, reprezentowana przez:
[informacja chroniona].
2. A/a.